ULB

Assamese Unlocked Literal Bible

কৰিন্থীয়া সকলৰ প্ৰতি প্ৰথম পত্ৰ

সংস্কৰণ 4

[as]

কপিৰাইট এবং লাইসেন্সিং

Assamese Unlocked Literal Bible
তারিখ.: 2018-08-06
সংস্করণ: 4
দ্বারা প্রকাশিত: BCS

unfoldingWord® Hebrew Bible
তারিখ.: 2022-04-29
সংস্করণ: 2.1.24
দ্বারা প্রকাশিত: unfoldingWord

Tischendorf Greek New Testament 8th edition
তারিখ.: 2019-06-28
সংস্করণ: 2.7
দ্বারা প্রকাশিত: Door43

License

Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International (CC BY-SA 4.0)

This is a human-readable summary of (and not a substitute for) the full license found at http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/.

You are free to:

- **Share** — copy and redistribute the material in any medium or format
- **Adapt** — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

- **Attribution** — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.
- **ShareAlike** — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

সুচিপত্র

১করিন্থীয়া **5**
‘প্ৰথম কৰিন্থীয়া পত্ৰ’ৰ পাতনি 5
5
Chapter 1 5
১ অধ্যায় 2 6
২ অধ্যায় 3 7
৩ অধ্যায় 4 8
৪ অধ্যায় 5 9
৫ অধ্যায় 6 9
৬ অধ্যায় 7 10
৭ অধ্যায় 8 12
৮ অধ্যায় 9 12
৯ অধ্যায় 10 13
১০ অধ্যায় 11 14
১১ অধ্যায় 12 15
১২ অধ্যায় 13 16
১৩ অধ্যায় 14 17
১৪ অধ্যায় 15 18
১৫ অধ্যায় 16 20
অবদানকারী **21**
Assamese Unlocked Literal Bible অবদানকারী 21
Tischendorf Greek New Testament 8th edition অবদানকারী 21

১কৰিন্থীয়া

‘প্ৰথম কৰিন্থীয়া পত্ৰ’ৰ পাতনি

যীচু খ্ৰীষ্টৰ জন্মৰ প্ৰায় 55 বছৰৰ পাছত পাচনি পৌলে ‘প্ৰথম কৰিন্থীয়া পত্ৰ’খন লিখিছিল (1:1)। তেওঁ কৰিন্থীয়া মণ্ডলীলৈ লিখা দুখন পত্ৰৰ ভিতৰত এইখন প্ৰথম পত্ৰ। মাকিদনিয়াৰ পৰা কৰিন্থীয়া পৰিদৰ্শন কৰিবলৈ সঙ্কল্প লোৱাৰ পূৰ্ব্বে ইফিচীয়াত থকাৰ সময়ত সম্ভৱত তেওঁ এই পত্ৰখন লিখিছিল (16:5-9)।

মণ্ডলীত হোৱা অমঙ্গলজনক কাৰ্য, যেনে-বাদ-বিবাদ আৰু ব্যভিচাৰী কাৰ্যৰ বিষয়ে মণ্ডলীৰ কিছুমান সদস্যৰ পৰা পৌলে সম্বাদ পাইছিল, সেয়ে তেওঁ এই পত্ৰত সেই বিষয়ে উল্লেখ কৰিছে। ব্যভিচাৰী কাৰ্যৰ কাৰণে কৰিন্থীয়া নগৰ জনাজাত আছিল, সেয়ে এই সমস্যাৰ বিষয়ে মণ্ডলী সন্মুখিন হোৱাটো আচৰিত জনক নাছিল। প্ৰথম কৰিন্থীয়া 13 অধ্যায়টো বিশেষভাৱে প্ৰেমৰ বিষয়ে জনাজাত।

চমু বিৱৰণঃ পৌলে কৰিন্থীয়াৰ লোকসকলক সম্ভাষণ জনোৱা আৰু তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিয়া (1:1-9)। তাৰ পাছত তেওঁ কৰিন্থীয়া মণ্ডলীত হোৱা বিভাজনৰ সম্বাদ পাই সেই বিষয়ে উল্লেখ কৰিছে (1:10, 4:21)। পৰবৰ্তী বিষয় হ’ল ব্যভিচাৰী কাৰ্য আৰু ইজনে সিজনক ন্যায়ালয়লৈ লৈ যোৱা (5-6)। ইয়াৰ পাছত তেওঁ বিবাহ, মূৰ্তিৰ আগত বলিদান দিয়া, সমজোৱা উপাসনা, আত্মিক বৰ আৰু পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে নিৰ্দেশ দিছে (7-15)। সৰ্ব্বশেষত তেওঁ কিছুমান ব্যৱহাৰিক আৰু ব্যক্তিগত বিষয় লিখি সামৰণী মাৰিছে (16)।

Chapter 1

মঙ্গলাচৰণ

1মই পৌল, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰা আমন্ত্ৰিত খ্ৰীষ্ট যীচুৰ পাঁচনি, আৰু আমাৰ ভাই চোস্থিনি-

2এই পত্ৰ কৰিন্থত থকা ঈশ্বৰৰ যি মণ্ডলী; খ্ৰীষ্ট যীচুৱে পবিত্ৰ কৰি যি সকলক পবিত্ৰ লোক হ’বলৈ আমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেখেতসকলৰ আৰু
সকলো ঠাইতে যি সকল লোকে আমাৰ অৰ্থাৎ তেখেতসকলৰ আৰু আমাৰো প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰে, সেই সকলোৰে সমীপলৈ।
3আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।

4খ্ৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰে যি অনুগ্ৰহ আপোনালোকক দান কৰিলে, তাৰ কাৰণে মই সদায় মোৰ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ। 5আপোনালোক খ্ৰীষ্ট যীচুত
সকলো বিষয়ত তেওঁৰ সৈতে সকলো বাক্যত আৰু জ্ঞানত উপচি পৰিছে। 6তেওঁ আপোনালোকক উপচাই দিছে আৰু এইদৰেই
আপোনালোকৰ মাজত খ্ৰীষ্ট সম্পৰ্কীয় সাক্ষ্য সত্যৰূপে প্ৰমাণিত হৈ আছে। 7সেই কাৰণে আপোনালোকৰ আত্মিক বৰৰ কোনো অভাৱ নাই
আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকাশিত হোৱা দিনলৈ আপোনালোকে আগ্ৰহেৰে অপেক্ষা কৰি আছে। 8তেওঁ আপোনালোকক শেষলৈকে বলৱন্ত
কৰিব, যাতে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সেইদিন পৰ্যন্ত আপোনালোক নিৰ্দোষী, হৈ থাকিব। 9ঈশ্বৰ বিশ্বাসযোগ্য; তেৱেঁই আপোনালোকক তেওঁৰ
পুত্ৰ, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সহভাগিতা লাভৰ কাৰণে আমন্ত্ৰণ কৰিছে।

কৰিন্থীয়া মণ্ডলীত অমিলতা

10কিন্তু মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত মই আপোনালোকক বিনয় কৰোঁ যে, আপোনালোকৰ পৰস্পৰৰ মাজত যেন মতৰ
মিল থাকে; আৰু আপোনালোকৰ মাজত কোনো বিভেদ নাথাকক। আপোনালোক সকলোৰে যেন একে মন আৰু এক উদ্দেশ্য হয়। 11মোৰ
ভাইসকল, মই ক্লোয়ীৰ ঘৰৰ লোক সকলৰ পৰা শুনিবলৈ পাইছো যে, আপোনালোকৰ মাজত নানা বাক-বিতণ্ডা হৈ আছে। 12এতিয়া মই এই
কথা ক’বলৈ বিচাৰিছোঁ যে, আপোনালোক প্ৰতিজনে কয় “মই পৌলৰ দলৰ” অথবা “মই আপল্লোৰ দলৰ” নাইবা “মই কৈফাৰ”[1] বা “মই
খ্ৰীষ্টৰ দলৰ”। 13তেনেহলে এইদৰে খ্ৰীষ্টক ভাগ কৰা হৈছে নেকি? পৌলক জানো আপোনালোকৰ কাৰণে ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল? আপোনালোকে
জানো পৌলৰ নামেৰে বাপ্তিস্ম লৈছিল? 14মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰোঁ যে ক্ৰীষ্প আৰু গায়ৰ বাহিৰে আপোনালোকৰ আন কোনো এজনকো মই
বাপ্তিস্ম দিয়া নাই। 15গতিকে কোনেও ক’ব নোৱাৰিব যে আপোনালোকে মোৰ নামেৰে বাপ্তিস্ম লৈছে। 16অৱশ্যে হয়, ষ্টিফেনৰ পৰিবাৰৰ লোক
সকলকো মই বাপ্তিস্ম দিছোঁ। এওঁলোকৰ বাহিৰে আন কোনো এজনক বাপ্তিস্ম দিছোঁ বুলি মোৰ মনত নপৰে। 17কিয়নো খ্ৰীষ্টই মোক বাপ্তিস্ম
দিবৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণেহে পঠাইছে। খ্ৰীষ্টৰ ক্ৰুচৰ পৰাক্ৰম যেন বিফল নহয়, সেয়ে তেওঁ মোক এই শুভবাৰ্তা
মানুহৰ জ্ঞানেৰেও প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পঠোৱা নাই।

খ্ৰীষ্টৰ ক্ৰুচৰ শুভবাৰ্তাৰ উৎকৃষ্টতা

18বিনাশৰ পথত চলা লোক সকললৈ ক্ৰুচৰ শিক্ষা মূৰ্খতা। কিন্তু ঈশ্বৰে পৰিত্ৰাণ কৰা যি আমি, আমালৈ ই ঈশ্বৰৰ শক্তিস্বৰূপ। 19কাৰণ এইদৰে
লিখা আছে:

“মই জ্ঞানী সকলৰ জ্ঞান নষ্ট কৰিম;

মই বুদ্ধিমান সকলৰ বুদ্ধি ব্যৰ্থ কৰিম”[2]

20জ্ঞানী লোক ক’ত? পণ্ডিত লোকেই বা ক’ত? এই জগতৰ তাৰ্কিক লোক বা ক’ত? ঈশ্বৰে জানো জগতৰ জ্ঞানক মূৰ্খতালৈ পৰিণত কৰা নাই?
21সেয়ে ঈশ্বৰৰ নিজ জ্ঞানত যেতিয়া জানিলে যে, জগতে নিজৰ জ্ঞানেৰে ঈশ্বৰক নাজানিলে; তেতিয়া প্ৰচাৰৰ মূৰ্খতাক যি সকলে বিশ্বাস কৰে,
সেই সকলক ৰক্ষা কৰাত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হ’ল। 22ইহুদী সকলে পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে আৰু গ্ৰীক সকলে প্ৰজ্ঞাৰ অন্বেষণ কৰে। 23কিন্তু আমি
হ’লে ক্ৰুচত হত হোৱা খ্ৰীষ্টৰ সম্বন্ধেহে প্ৰচাৰ কৰোঁ। ইহুদী লোক সকললৈ এই কথা এক বিঘিনি স্বৰূপ আৰু গ্ৰীক সকলৰ ওচৰত মূৰ্খতা স্বৰূপ।
24কিন্তু ইহুদী লোকেই হওক বা গ্ৰীক লোকেই হওক, ঈশ্বৰে যি সকলক আমন্ত্ৰণ কৰিছে, সেই সকলো আমন্ত্ৰিত লোকৰ বাবে খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ শক্তি
আৰু জ্ঞান। 25কাৰণ ঈশ্বৰৰ যি মূৰ্খতা, সেয়া মানুহৰ জ্ঞানতকৈ অধিক জ্ঞানসম্পন্ন আৰু ঈশ্বৰৰ যি দুৰ্বলতা, সেয়া মানুহৰ শক্তিতকৈ অধিক
শক্তিশালী।

26হে ভাইসকল, ঈশ্বৰে যে আপোনালোকক আহ্বান কৰিছে, সেই বিষয়ে অলপ ভাৱি চাওক। মানুহৰ বিচাৰত আপোনালোক বহুতেই জ্ঞানী
আছিল, এনে নহয়; ক্ষমতাসম্পন্ন ব্যক্তিও যে আছিল, এনে নহয় নাইবা অনেকে যে অভিজাত বংশত জন্মিছিল, তেনেও নহয়। 27কিন্তু ঈশ্বৰে
জ্ঞানৱন্তক লাজ দিবলৈ জগতৰ মূৰ্খবোৰক[3] মনোনীত কৰিলে আৰু বলৱন্তক লাজ দিবলৈ ঈশ্বৰে জগতৰ দুৰ্বলবোৰক মনোনীত কৰিলে।
28জগতত যি তুচ্ছ আৰু ঘৃণিত, যাৰ কোনো মূল্যই নাই, সেই সকলক ঈশ্বৰে মনোনীত কৰিলে যাতে, জগতৰ মূল্যৱান সকলক তেওঁ মূল্যহীন
কৰিব পাৰে।

29ঈশ্বৰে এই কাম কৰিলে যাতে, কোনো মানুহে তেওঁৰ ওচৰত অহংকাৰ কৰিব নোৱাৰে। 30কাৰণ ঈশ্বৰৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আপোনালোক এতিয়া
খ্ৰীষ্ট যীচুৰ লগত যুক্ত হ’ল। খ্ৰীষ্টই হৈছে আমাৰ বাবে ঈশ্বৰে দিয়া জ্ঞান, তেৱেঁই আমাৰ জীৱনৰ ধাৰ্মিকতা, পবিত্ৰতা আৰু মুক্তি। 31সেয়েহে
শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “যি জনে গৰ্ব কৰে, তেওঁ প্ৰভুতেই গৰ্ব কৰক।”[4]

1:12 [1]
1:19 [2]
1:27 [3]
1:31 [4]

১ অধ্যায় 2

1হে প্ৰিয় ভাইসকল, যেতিয়া মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ ঈশ্বৰৰ নিগূঢ়-তত্ত্ব প্ৰচাৰ কৰিছিলোঁ, তেতিয়া মই শুৱলা বক্তৃতাৰে বা জ্ঞানৰ
উত্তমতাৰে প্ৰচাৰ কৰা নাছিলোঁ। 2কিয়নো মই সিদ্ধান্ত লৈছিলোঁ যে, আপোনালোকৰ মাজত থকাৰ সময়ত কেৱল যীচু খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ ক্ৰুচীয়
মৃত্যুৰ বাহিৰে আন একোৱেই নজনাম।

3মই আপোনালোকৰ ওচৰত দুৰ্বলতাৰে সৈতে ভয়ত অতিশয় কঁপি আছিলোঁ। 4তাতে মোৰ কথা আৰু মোৰ প্ৰচাৰত কোনো জ্ঞানযুক্ত
মনোমোহা ভাষা নাছিল, কিন্তু সেইবোৰত আত্মাৰ[1] শক্তিৰ প্ৰমাণ আছিল, 5যাতে আপোনালোকৰ বিশ্বাস মানুহৰ জ্ঞানত নিৰ্ভৰশীল নহৈ
ঈশ্বৰৰ শক্তিত নিৰ্ভৰশীল হয়।

ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৰ উৎকৃষ্টতা

6তথাপি যি সকল লোক পৰিপক্ক, সেই লোক সকলৰ মাজত অৱশ্যে আমি জ্ঞানৰ কথা কওঁ; সেই জ্ঞান এই পাৰ্থিৱ জগতৰ নহয় নাইবা এই
যুগৰ বিনাশৰ পাত্ৰ শাসনকৰ্তা সকলৰ জ্ঞান নহয়; 7কিন্তু আমি নিগূঢ়-তত্ত্বত ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৰ কথা কওঁ। এই জ্ঞান গুপ্ত আছিল আৰু ঈশ্বৰে এই
বিষয়ে আমাৰ গৌৰৱৰ অৰ্থে যুগবোৰৰ পূৰ্বেই স্থিৰ কৰিছিল। 8এই যুগৰ শাসনকৰ্তা সকলৰ কোনেও সেই জ্ঞানৰ বিষয়ে জনা নাছিল। কিয়নো,
জনা হ’লে, তেওঁলোকে মহিমাপূৰ্ণ প্ৰভুক ক্ৰুচত নিদিলেহেঁতেন; 9কিন্তু এইদৰে লিখা আছে,

‘চকুৱে যি যি নেদেখিলে,

কাণে যি যি নুশুনিলে,

মনেও যি নাভাবিলে,

সেই সকলো ঈশ্বৰক যি সকলে প্ৰেম কৰে,

সেই সকলৰ বাবে তেওঁ যুগুত কৰিলে’,[2]

10কিন্তু ঈশ্বৰে আত্মাৰ দ্বাৰাই সেইবোৰ আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে; কাৰণ আত্মাই সকলো বিষয়ৰ অনুসন্ধান কৰে; এনে কি, ঈশ্বৰৰ নিগূঢ়তত্ত্বৰো অনুসন্ধান কৰে। 11কোনো এজনৰ মনৰ কথা তেওঁত থকা আত্মাৰ বাহিৰে আন কোনে জানিব পাৰে? সেইদৰে ঈশ্বৰৰ গভীৰ বিষয়বোৰো ঈশ্বৰৰ আত্মাত বাহিৰে, আন কোনেও নাজানে। 12আমি জগতৰ আত্মা পোৱা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁৰ আত্মাহে পালোঁ, যাতে ঈশ্বৰে অনুগ্ৰহেৰে আমাক যি সকলো দান কৰিলে, সেইবোৰ যেন বুজি পাওঁ। 13আমি সেই দানবোৰৰ বিষয়ে কওঁতে, মনুষ্যৰ জ্ঞানৰ পৰা শিক্ষা পাই নকওঁ, কিন্তু আত্মাৰ পৰা শিক্ষা পাইহে কওঁ। আত্মিক বিষয় বুজাবলৈ আত্মিক জ্ঞানেৰে কওঁ। 14কিন্তু যি সকলৰ ভিতৰত ঈশ্বৰৰ আত্মা নাই, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ কথা গ্ৰাহ্য নকৰে; কিয়নো তেওঁৰ মানত সেইবোৰ মূৰ্খতা। তেওঁ সেই কথাৰ তত্ত্বও পাব নোৱাৰে। কিয়নো সেই বিষয়বোৰ মাত্ৰ আত্মিকৰূপেহে বিচাৰ কৰা হয়। 15কিন্তু আত্মিক ব্যক্তি জনে সকলো বিষয়কে বিচাৰ কৰে; তেওঁ আন কাৰো বিচাৰৰ অধীন নহয়।

16“কিয়নো, প্ৰভুৰ মন কোনে বুজি পাব পাৰে যে তেওঁ প্ৰভুক নিৰ্দেশ দিব পাৰে?”[3]

কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ মন আমাৰ অন্তৰত আছে।

2:4 [1]
2:9 [2]
2:16 [3]

২ অধ্যায় 3

প্ৰচাৰক সকল; ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক

1প্ৰিয় ভাইসকল, মই আত্মিক লোকক কোৱাৰ দৰে আপোনালোকক ক’ব পৰা নাই, বৰং খ্ৰীষ্টত আপোনালোক শিশু হোৱা বাবে, আপোনালোকক মাংসিক লোকক কোৱাৰ দৰে ক’লো। 2মই আপোনালোকক টান আহাৰ নুখুৱাই, গাখীৰ খুৱাইছিলোঁ; কিয়নো তেতিয়া আপোনালোকে খাব নোৱাৰিছিল; এনে কি, এতিয়াও নোৱাৰে; 3কাৰণ আপোনালোক এতিয়াও মাংসিক হৈ আছে। কিয়নো আপোনালোকৰ মাজত ঈৰ্ষা আৰু বিবাদ থকাত আপোনালোক জানো মাংসিক নহয়? জগতৰ সাধাৰণ মানুহৰ দৰেই আচাৰ-ব্যৱহাৰ নকৰে নে? 4কিয়নো কোনোৱে “মই পৌলৰ লোক” আৰু আন কোনোৱে “মই আপল্লোৰ লোক”, এইদৰে আপোনালোকে জাগতিক মানুহৰ দৰেই ব্যৱহাৰ কৰা নাই নে?

5তেনেহলে আপল্লো কোন? বা পৌল কোন? এওঁলোক মাথোন ঈশ্বৰৰ পৰিচৰ্যাকাৰী; এওঁলোকৰ যোগেদি আপোনালোক বিশ্বাসী হ’ল। প্ৰভুৱে প্ৰতিজনকে নিজ নিজ কাৰ্যবোৰ দিলে; 6মই ৰুলো, আপল্লোৱে পানী দিলে, কিন্তু ঈশ্বৰেহে বঢ়ালে। 7এতেকে ৰোওঁতা জন একো নহয় আৰু পানী দিওঁতা জনো একো নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰ, যি জনে বৃদ্ধি কৰে, তেৱেঁই সকলো। 8যি জনে ৰুৱে আৰু যি জনে পানী দিয়ে, দুয়ো এক। তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজৰ কৰ্ম অনুসাৰে নিজৰ পুৰস্কাৰ পাব। 9কিয়নো আমি পৰস্পৰে ঈশ্বৰৰ সহকৰ্মী। আপোনালোক ঈশ্বৰৰ শস্যক্ষেত্ৰ, ঈশ্বৰে সজা গৃহস্বৰূপ।

10ঈশ্বৰৰ যি অনুগ্ৰহ মোক দিয়া হ’ল, তাৰ দ্বাৰাই দক্ষ ঘৰ-সাজোঁতাৰ দৰে মই ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলোঁ আৰু তাৰ ওপৰত আনে সাজে। কিন্তু কেনেকৈ তেওঁ তাৰ ওপৰত সাজিছে, সেই বিষয়ত প্ৰত্যেকেই যেন সাৱধান হয়। 11কিয়নো যি ভিত্তি আগেয়ে স্থাপন কৰা হ’ল, তাৰ বাহিৰে আন ভিত্তিমূল কোনেও স্থাপন কৰিব নোৱাৰে; যীচু খ্ৰীষ্টেই হৈছে সেই ভিত্তিমূল। 12এই ভিত্তিমূলৰ ওপৰত যদি সোণ, ৰূপ, মূল্যবান ৰত্ন, কাঠ, খেৰ বা নৰাৰে কোনোৱে সাজে, 13তেনেহলে তেওঁৰ কৰ্ম প্ৰকাশিত হ’ব; কিয়নো সেই দিনৰ[1] পোহৰে তাক প্ৰকাশ কৰিব। কাৰণ সেইদিন অগ্নি প্ৰকাশিত হ’ব; তাতে প্ৰতিজনৰ কৰ্ম কেনেকুৱা, অগ্নিয়ে নিজেই তাক পৰীক্ষা কৰিব।

14তাৰ ওপৰত সজা কোনো জনৰ কৰ্ম যদি ৰয়, তেনেহলে তেওঁ পুৰস্কাৰ পাব। 15আৰু কোনো জনৰ সজা কৰ্ম যদি পোৰে, তেনেহলে তেওঁৰ হানি হ’ব; অৱশ্যে তেওঁ নিজে উদ্ধাৰ পাব, যদিও তেওঁৰ অৱস্থা এনে লোকৰ দৰে হ’ব, যি জনে অগ্নিৰ মাজেদি পাৰ হৈ ৰক্ষা পাব।

16আপোনালোক যে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ, আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা যে আপোনালোকত নিবাস কৰে, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? 17কোনোৱে যদি ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ নষ্ট কৰে, তেনেহলে ঈশ্বৰে তেওঁকো নষ্ট কৰিব; কিয়নো ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ পবিত্ৰ আৰু আপোনালোকো তেনে মন্দিৰ।

18কোনেও নিজকে নিজে নুভুলাওক। আপোনালোকৰ মাজৰ কোনোৱে যদি এই যুগৰ কথাত নিজকে জ্ঞানী বুলি ভাবে, তেনেহলে তেওঁ জ্ঞানী হ'বলৈ মূৰ্খ হওক। **19**কাৰণ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত এই জগতৰ জ্ঞান মূৰ্খতাস্বৰূপ। কিয়নো লিখা আছে,

'তেওঁ(ঈশ্বৰে) জ্ঞানী সকলক তেওঁলোকৰ ধুৰ্ত্ততাত ধৰে'।[2]

20পুনৰায়, "জ্ঞানী সকলৰ ভাবনা অসাৰ বুলি প্ৰভুৱে জানে।"[3]

21এতেকে কোনেও যেন মানুহক লৈ গৰ্ব নকৰে! কিয়নো সকলো আপোনালোকৰেই; **22**পৌল, আপল্লো বা কৈফাই[4] হওক নাইবা এই জগত, জীৱন বা মৃত্যুয়েই হওক, বৰ্তমান বা ভবিষ্যতৰ সকলো বিষয়, এই সকলো আপোনালোকৰ; **23**আপোনালোক খ্ৰীষ্টৰ আৰু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ।

3:13 [1]
3:19 [2]
3:20 [3]
3:22 [4]

৩ অধ্যায় 4

যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি সকল

1লোক সকলৰ মাজত আমাৰ পৰিচয় এয়ে হওক যে, আমি খ্ৰীষ্টৰ সেৱক আৰু ঈশ্বৰৰ নিগূঢ় তত্ত্বৰূপ ধনৰ তত্বাৱধায়ক। **2**কিন্তু তত্বাৱধায়ক জন যেন বিশ্বাসযোগ্য হয়, মানুহে এনে গুণ বিচাৰে। **3**মোৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ দ্বাৰা বা আন কোনো মানুহৰ বিচাৰ সভাৰ দ্বাৰা যে, মোৰ বিচাৰ হয়, ই মোৰ বাবে অতি সামান্য কথা। কিয়নো মই মোৰ নিজৰেই বিচাৰ নকৰোঁ। **4**কিয়নো মই মোৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে থকা একো অভিযোগৰ বিষয়ে নাজানো। কিন্তু তাৰ অৰ্থ এয়ে নহয় যে, মই নিৰ্দোষী[1] বুলি প্ৰমাণিত; কাৰণ যি জনে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, তেওঁ প্ৰভু।

5এতেকে আপোনালোকে প্ৰভু অহাৰ পূৰ্বেই অৰ্থাৎ সেই ঠিক কৰা সময়ৰ আগেয়ে একো বিষয়ৰে বিচাৰ নকৰিব। তেৱেঁই আন্ধাৰৰ গুপুত বিষয়বোৰ পোহৰলৈ আনিব আৰু হৃদয়ৰ উদ্দেশ্যবোৰো প্ৰকাশ কৰিব। সেই কালত প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ পৰা নিজৰ নিজৰ প্ৰশংসা পাব।

6প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোকৰ কাৰণে মই মোৰ নিজৰ আৰু আপল্লোৰ উদাহৰণ দি এই সকলো কথা ক'লো যাতে আপোনালোকে আমাৰ পৰা এই শিক্ষা পাই যে,

"শাস্ত্ৰত যি যি লিখা আছে তাক অতিক্ৰম কৰি যাব নালাগে।"

আপোনালোকৰ কোনেও যেন এজনৰ পক্ষ হৈ আন জনৰ বিপক্ষে গৰ্ব নকৰে। **7**কিয়নো আপুনি যে আন লোক সকলতকৈ বিশিষ্ট সেয়া কোনে দেখা পায়? ঈশ্বৰৰ পৰা যি দান হিচাপে পোৱা নাই, তেনে কি বস্তুৱেই বা আপোনাৰ আছে? আপুনি যেতিয়া দান হিচাপে পাই, তেতিয়া দান যেন পোৱা নাই, এনে দ্বিধাবোধ কৰি অহংকাৰ কিয় কৰে?

8আপোনালোকৰ যি প্ৰয়োজন সেই সকলো পাই আপোনালোক এতিয়া পূৰ্ণ হৈ আছে! এতিয়া আপোনালোক ধনৱন্ত হৈছে! আমাক বাদ দিয়েই আপোনালোকে ৰাজত্ব পাইছে! অৱশ্যে, আপোনালোকে ৰাজত্ব পালে ভালেই হয়, তেনেহলে আপোনালোকৰ সৈতে আমিও ৰাজত্ব পাম।
9কাৰণ, মোৰ ধাৰণা হয়, পাঁচনি সকল যি আমি, ঈশ্বৰে আমাক বধ কৰিবলৈ নিয়া লোক সকলৰ দৰে সমদলত শেষৰ শাৰীত প্ৰদৰ্শন কৰি ৰাখিছে। সেয়েহে আমি জগতৰ, স্বৰ্গৰ দূতৰ আৰু মনুষ্যৰ আগত এক প্ৰদৰ্শনীৰ পাত্ৰ হৈছোঁ। **10**আমি খ্ৰীষ্টৰ অৰ্থে মূৰ্খ হৈছো, কিন্তু আপোনালোক খ্ৰীষ্টত জ্ঞানৱন্ত হৈছে। আমি দূৰ্বল, কিন্তু আপোনালোক বলৱন্ত। আপোনালোক মান্যৱন্ত, কিন্তু আমি অনাদৃত। **11**এই সময়লৈকে আমি ভোক আৰু পিয়াহত কষ্ট পাইছো। পিন্ধনত আমাৰ জীৰ্ণ বস্ত্ৰ, আমাক নিষ্ঠুৰভাৱে আঘাত কৰা হৈছে, আমি গৃহহীন। **12**আমি নিজ হাতেৰে কাম কৰি কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰিছোঁ। লোকে যেতিয়া আমাক নিন্দা কৰে, আমি আশীৰ্বাদ কৰিছোঁ; যেতিয়া তাড়না কৰে, আমি সহন কৰিছোঁ; **13**কোনোৱে নিন্দা কৰিলে, বিনম্ৰতাৰে কথা পাঁতো। এতিয়ালৈকে আমি যেন জগতৰ আৱৰ্জনা আৰু আটাইতকৈ মলিয়ন বস্তুস্বৰূপ হৈ আছোঁ।

14মই আপোনালোকলৈ যে এইবোৰ কথা লিখি লাজ দিছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু মোৰ প্ৰিয় সন্তান বুলি চেতনাহে দিছোঁ। **15**কিয়নো খ্ৰীষ্টত যদিও আপোনালোকৰ দহ হাজাৰ গুৰু থাকিব পাৰে, কিন্তু পিতৃ অনেক নাই; কাৰণ খ্ৰীষ্ট যীচুত শুভবাৰ্তাৰ দ্বাৰা ময়েই আপোনালোকৰ পিতৃ স্বৰূপ হ'লো। **16**এতেকে বিনয় কৰোঁ, আপোনালোক মোৰ অনুকাৰী হওক।

17এই অভিপ্ৰায়েৰে মই তীমথিয়ক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছোঁ। তেওঁ প্ৰভুত মোৰ প্ৰিয় আৰু বিশ্বাসযোগ্য পুত্ৰ; তেওঁ আপোনালোকক খ্ৰীষ্টত মোৰ পন্থাবোৰৰ বিষয়ে সোঁৱৰাই দিব, মই এইবোৰ শিক্ষা সকলো ঠাইত আৰু সকলো মণ্ডলীতে দি থাকোঁ। **18**মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ নাই যোৱা বাবে কোনো কোনো অহংকাৰী হৈ উঠিছে। **19**কিন্তু প্ৰভুৰ ইচ্ছা হ'লে, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ সোনকালে যাম; তেতিয়া

যি সকল অহংকাৰী হৈ উঠিছে, তেওঁলোকৰ কথা নহয়, কিন্তু তেওঁলোকৰ পৰাক্ৰম জানিব বিচাৰিম। 20কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কথাত নহয়,
পৰাক্ৰমতহে হয়। 21আপোনালোকৰ কি ইচ্ছা? মই লাঠি লৈ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যামনে? নে প্ৰেমেৰে আৰু মৃদুতাৰ আত্মাৰে যাম?

4:4 [1]

৪ অধ্যায় 5

মণ্ডলীত নৈতিক সমস্যা

1আমি শুনিছোঁ যে, আপোনালোকৰ মাজত ব্যভিচাৰ আছে; যি ব্যভিচাৰী কাৰ্য অনা-ইহুদী সকলৰ মাজতো নাই। এনে কি শুনিবলৈ পাইছোঁ
আপোনালোকৰ মাজৰ এজনে নিজৰ পিতৃৰ ভাৰ্য্যাকে ৰাখিছে। 2তথাপি আপোনালোকে নিজৰ বিষয়ে অহংকাৰহে কৰি আছে! ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে
আপোনালোকে জানো শোক কৰা উচিত নাছিল? এনে কৰ্ম যি জন ব্যক্তিয়ে কৰিছে, তেওঁক যেন আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়া
হয়।

3শৰীৰেৰে অনুপস্থিত থাকিলেও, আত্মাত মই আপোনালোকৰ লগত আছোঁ; যি ব্যক্তিয়ে এনে প্ৰকাৰৰ কাৰ্য কৰিছে, উপস্থিত থকাৰ দৰে মই
তেওঁৰ বিষয়ে বিচাৰ কৰিলোঁ। 4আপোনালোকে যেতিয়া আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে একত্ৰিত হয়, মোৰ আত্মাও আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ শক্তিত সেই
ঠাইত থকাত মই এই মানুহৰ বিচাৰ কৰিলোঁ। 5তেনেকুৱা মানুহক মাংসৰ বিনাশৰ অৰ্থে চয়তানৰ হাতত শোধাই দিয়া উচিত, যাতে প্ৰভু যীচুৰ
দিনা তেওঁৰ আত্মাই পৰিত্ৰাণ পায়।

6আপোনালোকে অহংকাৰ কৰা ভাল নহয়; অলপ খমিৰে যে সনা পিঠাগুড়িৰ গোটেই লদা ফুলাই, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে?
7নিজকে শুচি কৰি পুৰণি খমিৰ দূৰ কৰি পেলাওক, যাতে আপোনালোক সনা পিঠাগুড়িৰ নতুন লদা হ'ব পাৰে; কাৰণ আপোনালোকতো
এতিয়া খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ দৰে। পুৰণি খমিৰ দূৰ কৰক। কাৰণ আমাৰ নিস্তাৰপৰ্বৰ মেষ পোৱালিৰূপে যি জনক বলিদান কৰা হ'ল, তেওঁ
খ্ৰীষ্ট। 8এতেকে আহক, আমি পুৰণি খমিৰৰ পিঠাৰ দৰে পাপ স্বভাৱ আৰু দুষ্টতাৰে নহয়, কিন্তু খমিৰবিহীন পিঠাৰ দৰে সৰলতা আৰু সত্যতাৰ
পৰ্ব পালন কৰোঁহক।

9মই মোৰ পত্ৰত লিখিছিলোঁ যে, আপোনালোকে যেন ব্যভিচাৰী মানুহৰে[1] সৈতে আলাপ-ব্যৱহাৰ নকৰে। 10কিন্তু সেই বুলিয়েই যে এই জগতৰ
ব্যভিচাৰী, লোভী, প্ৰৱঞ্চক বা মূৰ্তিপূজক লোক সকলৰ সৈতে একেবাৰে আলাপ-ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগে, এনে নহয়; কাৰণ সেয়ে হ'লে,
আপোনালোক জগতৰে বাহিৰ হ'ব লগা হ'ব। 11মই এতিয়া আপোনালোকলৈ লিখিছোঁ যে, খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসী বুলি পৰিচিত কোনো ভাই যদি
ব্যভিচাৰী, লুভীয়া, মূৰ্তিপূজক, নিন্দক, মতলীয়া, প্ৰৱঞ্চক হয়, তেনেহলে তেওঁৰে সৈতে আলাপ-ব্যৱহাৰ, এনে কি, খোৱা বোৱাও নকৰিব।

12কাৰণ মণ্ডলীৰ বাহিৰৰ মানুহৰ বিচাৰ কৰিবলৈ মোৰ কি দৰকাৰ? মণ্ডলীৰ ভিতৰৰ মানুহৰ বিচাৰ জানো আপোনালোকে নকৰে? 13কিন্তু
বাহিৰৰ মানুহৰ বিচাৰ ঈশ্বৰেহে কৰে।

"আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা সেই দুষ্ট লোকক বাহিৰ কৰি দিয়ক।"[2]

5:9 [1]
5:13 [2]

৫ অধ্যায় 6

বিবাদ আৰু ব্যভিচাৰবিষয়ক কথা

1আপোনালোকৰ মাজত কাৰোবাৰ যদি কোনো এজন ভাইৰ বিৰুদ্ধে কোনো অভিযোগ কৰাৰ কাৰণ থাকে, তেনেহলে তেওঁ কোন সাহসত
ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোকৰ ওচৰলৈ নাযায়, এজন অবিশ্বাসী বিচাৰকৰ অৰ্থাৎ অধাৰ্মিক লোকৰ কাষলৈ গৈ বিচাৰৰ সমাধান বিচাৰে?
2আপোনালোকে জানো নাজানে, যে ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক সকলেই জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব? যেতিয়া আপোনালোকেই জগতৰ বিচাৰ কৰিব,
তেনেহলে এতিয়া আপোনালোকে জানো অতি সামান্য বিষয়বোৰ বিচাৰ কৰিব নোৱাৰে? 3আপোনালোকে নাজানে নেকি যে, আমি স্বৰ্গৰ দূত
সমূহৰো বিচাৰ কৰিম? যদি সেয়ে হয়, তেনেহলেতো এই জীৱন সম্পৰ্কীয় বিষয়বোৰ অতি সাধাৰণ কথা। 4এতেকে আপোনালোকৰ দ্বাৰায়েই
যদি দৈনিক জীৱন সম্পৰ্কীয় বিষয়বোৰৰ সোধ-বিচাৰ কৰা হয়, তেনেহলে যি সকল মণ্ডলীৰ লোক নহয়, এনে লোকক আপোনালোকে কিয়
বিচাৰকৰ আসনত বহুৱাই? 5আপোনালোকক লাজ দিবৰ কাৰণে মই এই কথা কৈছোঁ। আপোনালোকৰ মাজত সঁচাই এনে কোনো জ্ঞানৱান
লোক এজনো নাই নেকি, যি জনে ভাই, ভনী সকলৰ মাজত বিবাদ হ'লে, সেইবোৰ সোধ-বিচাৰ কৰি নিস্পত্তিৰ বাবে ঠাৱৰ কৰিব পাৰে? 6কিন্তু
তাৰ সলনি এনেকুৱা হয় যে, এজন বিশ্বাসী ভায়ে আন বিশ্বাসী ভাইৰ বিৰুদ্ধে আদালতলৈ যায় গোচৰ দিয়ে, তাকো অবিশ্বাসী সকলৰ আগত।

7আপোনালোকে যদি এইদৰে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ দি থাকে, তেনেহলে এটাই প্ৰমাণ হ’ব যে আপোনালোক পৰাজিত হৈ আছে।
তাতকৈ বৰঞ্চ অন্যায় সহন নকৰে কিয়? নিজৰো হানি হ’বলৈ কিয় নিদিয়ে? **8**কিন্তু তাৰ সলনি আপোনালোকে নিজেই অন্যায় কৰি আছে আৰু
আন লোকক ঠগাই আছে; আৰু তেওঁলোক আপোনালোকৰ নিজৰেই ভাই-ভনী।

9যি সকলে অধৰ্ম আচৰণ কৰে তেওঁলোক যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী নহ’ব, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে নেকি? আপোনালোক ভ্ৰান্ত
নহ’ব; যি সকল অনৈতিক যৌনাচাৰত ব্যভিচাৰী, অধৰ্মি, মূৰ্তিপূজক, পৰস্ত্ৰীগামী, পুৰুষ বেশ্যা, পুংমৈথুনী আদি অভ্যাসত লিপ্ত হয়, **10**যি সকল
চোৰ, লুভীয়া, মতলীয়া, পৰনিন্দাকাৰক আৰু প্ৰৱঞ্চক, তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী নহ’ব। **11**আপোনালোকো কোনো কোনো
তেনেকুৱা লোক আছিল; কিন্তু এতিয়া আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে আপোনালোক ধৌত হ’ল, পবিত্ৰীকৃত হ’ল, আৰু
ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ’ল।

12“মোলৈ সকলো বিধান সন্মত”, কিন্তু সকলোৱেই হিতজনক নহয়। সকলো কৰিবলৈ মোৰ অধিকাৰ(অৰ্থাৎ মোলৈ সকলো অবাধ) আছে,
কিন্তু একোৰে মই দাস নহ’ম। **13**“পেটৰ কাৰণেই আহাৰ; আহাৰৰ কাৰণেও পেট”; কিন্তু ঈশ্বৰে এই দুয়োকো লোপ কৰিব। তথাপি শৰীৰ
ব্যভিচাৰৰ কাৰণে নহয়, প্ৰভুৰ কাৰণেহে আৰু প্ৰভুও শৰীৰৰ কাৰণেহে; **14**ঈশ্বৰে নিজৰ শক্তিৰে প্ৰভুক তুলিলে আৰু আমাকো তুলিব।
15আপোনালোকৰ শৰীৰ যে, খ্ৰীষ্টৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? তেনেহলে, খ্ৰীষ্টৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰ লৈ, বেশ্যাৰ দেহৰ সৈতে
যুক্ত কৰিব নে? এনে নহওক। **16**যি জন বেশ্যাত আসক্ত লোক, তেওঁ তাইৰে সৈতে এক দেহ হয়, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নেকি? কিয়নো
শাস্ত্ৰত আছে, “তেওঁলোক দুয়ো এক দেহ হ’ব”। **17**কিন্তু যি জন প্ৰভুত আসক্ত লোক, তেওঁ তেৰেঁ সৈতে এক আত্মা হয়। **18**ব্যভিচাৰৰ পৰা
পলাওক। মানুহে যি পাপ কাৰ্য কৰে, সেইবোৰ তেওঁৰ শৰীৰৰ বাহিৰত কৰে; কিন্তু যি কোনোৱে যৌনপাপ কৰে, তেওঁ নিজৰ শৰীৰৰ বিৰুদ্ধেই
পাপ কৰে।

19আপোনালোকৰ শৰীৰ যে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা পবিত্ৰ আত্মা যে আপোনালোকৰ অন্তৰত থাকে, ইয়াক আপোনালোকে
নাজানে নে কি? আপোনালোক এতিয়া নিজৰ নহয়। **20**কিয়নো আপোনালোক (মুক্তিৰ অৰ্থে) মূল্য দি কিনা হৈছে; এই হেতুকে আপোনালোকৰ
শৰীৰৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰক মহিমান্বিত কৰক।

৬ অধ্যায় 7

বিবাহ বিষয়ক বিধান

1এতিয়া আপোনালোকে মোলৈ যি বিষয়ে লিখিছিল, সেই বিষয়ে উত্তৰ দিওঁ; এজন পুৰুষে বিয়া নকৰাই ভাল[1] ; **2**কিন্তু নানান ব্যভিচাৰ
কাৰ্যত পৰীক্ষিত নহ’বলৈ প্ৰতিজন পুৰুষৰ নিজা ভাৰ্যা হওক আৰু প্ৰতি গৰাকী মহিলাৰ নিজা স্বামী হওক। **3**শৰীৰৰ অধিকাৰ হিচাপে স্বামীয়ে
ভাৰ্যাক আৰু সেইদৰে ভাৰ্য্যায়ো স্বামীক তেওঁৰ পাবলগীয়া দিয়ক। **4**ভাৰ্য্যাৰ নিজৰ শৰীৰৰ ওপৰত কোনো ক্ষমতা নাই, স্বামীৰহে আছে;
সেইদৰে স্বামীৰো নিজ শৰীৰৰ ওপৰত কোনো ক্ষমতা নাই, ভাৰ্যাৰহে আছে। **5**আপোনালোকে ইজনে সিজনক শৰীৰৰ মিলনত বঞ্চিত নকৰিব;
কেৱল প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ বাবে দুয়োৰে এক পৰামৰ্শ হৈ অলপ সময়ৰ কাৰণে পৃথকে থাকিব পাৰে; পাছত পুনৰ একেলগে মিলিত হ’ব, যাতে
ইন্দ্ৰিয়ৰ আত্মসংযমৰ অভাৱত চয়তানে আপোনালোকক পৰীক্ষাত নেপেলায়। **6**মই এই সকলো কথা আপোনালোকক আজ্ঞাৰ দিয়াৰ দৰে যে
কৈছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু অনুমতিহে মাথোন দিছোঁ। **7**মোৰ ইচ্ছা, সকলোৱেই যেন মোৰ নিচিনা হয়। কিন্তু প্ৰত্যেকে ঈশ্বৰৰ পৰা ভিন্ন ভিন্ন বৰ
দান পাইছে, এজনে এক প্ৰকাৰে, আন জনে আন প্ৰকাৰে।

8অবিবাহিত আৰু বিধৱা সকলক মই কওঁ, তেওঁলোকে মোৰ নিচিনাকৈ যদি থাকিব পাৰে, তেনেহলে ভাল। **9**কিন্তু ইন্দ্ৰিয়-দমন কৰিব
নোৱাৰিলে, বিয়া হোৱা উচিত; কিয়নো কামাগ্নিত জ্বলাতকৈ বিয়া কৰোঁৱাই ভাল।

10এতিয়া বিবাহিত লোক সকলক মই এই আজ্ঞা দিওঁ, অৱশ্যে মই নহয়, এই আজ্ঞা প্ৰভুৰেই, “কোনো ভাৰ্যাই যেন স্বামীক পৰিত্যাগ নকৰে।”
11কিন্তু যদি তেওঁ স্বামীক এৰি গুছি যায়, তেনেহলে তেওঁ বিয়া নকৰাকৈ থকা উচিত অথবা তেওঁ যেন স্বামীৰ সৈতে মিলন হওক; আৰু
“স্বামীয়েও নিজ ভাৰ্যাক পৰিত্যাগ নকৰক।”

12এতিয়া আন সকলোলৈকে অৱশ্যে প্ৰভুৱে নহয়, কিন্তু মইহে কওঁ, যদি কোনো ভাইৰ খ্ৰীষ্টত অবিশ্বাসী ভাৰ্যা থাকে আৰু তেওঁ যদি স্বামীৰ
সৈতে থাকিবলৈ সন্মত হয়, তেনেহলে স্বামীয়ে তেওঁক পৰিত্যাগ নকৰক। **13**আকৌ কোনো মহিলাৰ যদি অবিশ্বাসী স্বামী থাকে আৰু সেই স্বামী
যদি তেওঁৰ সৈতে থাকিবলৈ সন্মত হয়, তেনেহলে তেওঁ যেন সেই স্বামীক পৰিত্যাগ নকৰে। **14**কিয়নো বিশ্বাসী ভাৰ্যাৰ যোগেদিয়ে সেই অবিশ্বাসী
স্বামীয়ে আৰু বিশ্বাসী স্বামীৰ যোগেদিয়ে সেই বিশ্বাস নকৰা ভাৰ্যাই পবিত্ৰতা লাভ কৰে; এনে নহ’লে, আপোনালোকৰ সন্তানবোৰ অশুচি
হ’লহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া সিহঁত পবিত্ৰ সন্তান। **15**তথাপি অবিশ্বাসী সঙ্গীজনে বিশ্বাসীজনক যদি এৰি গুছি যাব বিচাৰে, তেনেহলে তেওঁ যাওঁক।
এনে কথাত ভাই বা ভনী গৰাকী তেওঁলোকৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ বাধ্য-বাধকতাৰ কাৰণে দাসত্বত নাথাকিব। ঈশ্বৰে আমাক শান্তিৰে থাকিবৰ কাৰণে
আমন্ত্ৰণ কৰিছে। **16**হে বিশ্বাসী ভাৰ্যা, তোমাৰ স্বামীক তুমি পৰিত্ৰাণ কৰাব পাৰিবা নে, সেই কথা তুমি কেনেকৈ জানা? হে বিশ্বাসী স্বামী, তোমাৰ
ভাৰ্যাক তুমিও পৰিত্ৰাণ কৰাব পাৰিবা নে, সেই কথা তুমি কেনেকৈ জানা?

ঈশ্বৰৰ আহ্বান অনুসাৰে জীৱন-যাপন কৰা

17প্ৰভুৱে যাক যেনে দায়িত্ব দিছে আৰু ঈশ্বৰে যাক যিহলৈ আমন্ত্ৰণ কৰিছে, প্ৰতিজনে সেই অনুসাৰেই জীৱন-যাপন কৰক। সকলো মণ্ডলীতে
মই এই নিয়ম কৰিছোঁ। 18কোনোবা চুন্নৎ হোৱা অৱস্থাত আমন্ত্ৰিত হৈছে নেকি? তেওঁ চুন্নৎ হোৱাতে থাকক; কোনোবা চুন্নৎ নোহোৱা অৱস্থাত
আমন্ত্ৰিত হৈছে নেকি? তেওঁৰ চুন্নৎ হোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। 19চুন্নৎ হওক বা নহওক, সেইটো গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন
কৰাই হ’ল গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা। 20ঈশ্বৰে যাক যি অৱস্থাতে আমন্ত্ৰণ কৰিছে, তেওঁ সেই অৱস্থাতে থাকক। 21যেতিয়া ঈশ্বৰে আপোনাক আমন্ত্ৰণ
কৰিছিল, তেতিয়া আপুনি দাস আছিল নেকি? ইয়াকে লৈ একো চিন্তা নকৰিব; অৱশ্যে যদি মুক্ত হোৱাৰ সুযোগ পায়, তেনেহলে সেই সুযোগ
গ্ৰহণ কৰক। 22দাস অৱস্থাত যি জনক প্ৰভুৱে আমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেওঁ প্ৰভুৰ মুক্ত লোক। সেইদৰে যি জনক মুক্ত অৱস্থাত বিশ্বাসলৈ আমন্ত্ৰণ
কৰিলে, তেওঁ খ্ৰীষ্টৰ দাস। 23মূল্য দি আপোনালোকক (মুক্তিৰ অৰ্থে) কিনা হৈছে, সেয়ে মানুহৰ দাস নহ’ব। 24হে ভাইসকল, আমি প্ৰতিজন যি
অৱস্থাত বিশ্বাসলৈ আমন্ত্ৰিত হলোঁ, সেই অৱস্থাতে আমি ঈশ্বৰে সৈতে থাকোঁহক।

বিবাহ বিষয়ক প্ৰশ্ন

25যি সকলৰ বিয়া হোৱা নাই, তেখেতসকলৰ বিষয়ে মই প্ৰভুৰ পৰা কোনো আজ্ঞা পোৱা নাই; তথাপি এই বিষয়ত এজন বিশ্বাসযোগ্য লোক
হিচাপে প্ৰভুৰ দয়াত মই নিজস্ব মত প্ৰকাশ কৰিছোঁ। 26সেয়ে মোৰ ভাব হয়, বৰ্তমান এই সঙ্কটময় সময়ৰ কাৰণে এজন ব্যক্তিৰ পক্ষে তেওঁ যেনে
আছে, তেনে থকাই ভাল। 27আপুনি ভাৰ্যাৰ সৈতে প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰা বিবাহ বন্ধনত আছে নেকি? তেনেহলে মুক্ত হ’বলৈ চেষ্টা নকৰিব। আপুনি
ভাৰ্য্যাৰ পৰা মুক্ত হৈ আছে নেকি অৰ্থাৎ অবিবাহিত নেকি? তেনেহলে ভাৰ্যা পাবলৈ চেষ্টা নকৰিব। 28কিন্তু আপুনি যদি বিয়াও কৰাইছে, তাত
আপোনাৰ কোনো পাপ নহয়। কোনো কুমাৰীয়ে যদি বিয়া কৰাই, তেনেহলে তেৱোঁ পাপ নকৰে। কিন্তু যি সকলে বিয়া কৰাই, তেখেতসকলে
জীৱনত নানা ধৰণৰ সমস্যাত পৰিব লাগিব। মই এই সকলোৰে পৰা আপোনালোকক ৰেহাই দিব বিচাৰোঁ।

29কিন্তু, হে ভাইসকল, মই ইয়াকে কওঁ, সময় কম। এতিয়াৰ পৰা যি সকলৰ ভাৰ্যা আছে, তেখেতসকলে এনেভাৱে চলক যেন তেখেতসকলৰ
ভাৰ্যা নাই; 30যি সকলে ক্ৰন্দন কৰিছে, তেখেতসকলে এনেভাৱে চলক যেন ক্ৰন্দন কৰা নাই; যি সকলে আনন্দ কৰিছে, তেখেতসকলে
এনেভাৱে চলক যেন আনন্দ কৰা নাই; যি সকলে কোনো বস্তু ক্ৰয় কৰিছে, তেখেতসকলে এনেভাৱে চলক যেন তেখেতসকলৰ নিজৰ একো
নাই। 31যি সকল লোক জগতৰ বিষয় সমূহত জড়িত, তেখেতসকলে যেন সম্পূৰ্ণভাৱে তাত আসক্ত নহয়; কাৰণ এই জগতৰ ধাৰা লুপ্ত হ’ব
ধৰিছে।।

32মই বিচাৰো, আপোনালোকে যেন চিন্তা-ভাৱনাৰ পৰা মুক্ত হৈ থাকিব পাৰে। অবিবাহিত জনে প্ৰভুৰ বিষয়বোৰ ভাৱে; তেখেতে চিন্তা কৰে,
কেনেকৈ তেখেতে প্ৰভুক সন্তুষ্ট কৰিব। 33কিন্তু বিবাহিত পুৰুষে জগতৰ বিষয়বোৰ ভাৱে; তেখেতে চিন্তা কৰে কেনেকৈ ভাৰ্যাক সন্তুষ্ট কৰিব।
34তেখেতে ঈশ্বৰ আৰু ভাৰ্যা দুয়ো দিশত ভাগ হয়। সেইদৰে এগৰাকী অবিবাহিতা বা কুমাৰী মহিলাই প্ৰভুৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে, যাতে তেখেত
দেহ আৰু আত্মাত পবিত্ৰ হয়। কিন্তু বিবাহিতা মহিলাই জগতৰ বিষয়বোৰ ভাৱে; তেখেতে চিন্তা কৰে কেনেকৈ স্বামীক সন্তুষ্ট কৰিব। 35মই
আপোনালোকৰ হিতৰ অৰ্থেই এই কথা কৈছোঁ। আপোনালোকৰ ওপৰত কোনো বিধিৰ বোজা জাপি দিবলৈ নহয়, কিন্তু আপোনালোকে যেন
শিষ্ট আচৰণ কৰে আৰু মনোযোগেৰে প্ৰভুত আসক্ত হৈ থাকে।

36তথাপি যদি কোনো মানুহৰ বোধ হয় যে, তেখেতৰ কুমাৰী বাগ্দান কৰা জনীৰ প্ৰতি ন্যায় আচৰণ কৰা নাই, যদি তেখেতৰ বিয়াৰ বয়স পাৰ
হৈ গৈছে আৰু যদি তেখেতৰ বিয়া হোৱাৰ অতি প্ৰয়োজন বোধ হয়, তেনেহলে তেখেতে নিজৰ ইচ্ছামতে সেই কুমাৰীক বিয়া কৰক; তাত পাপ
নহয়। 37কিন্তু যদি তেখেতে বিয়া নকৰাবলৈ মনতে সিদ্ধান্ত লয়, তেনেহলেও তেখেতৰ ওপৰত কোনো চাপ নাই৷ তেখেত নিজৰ ইচ্ছাক নিয়ন্ত্ৰণ
কৰিব পাৰে, আৰু তেখেতে যদি সেই কুমাৰীক কুমাৰীভাৱে ৰাখিব বিচাৰে, তেনেহলে তেখেতে ঠিক কাৰ্যই কৰে। 38এতেকে যি জনে তেখেতৰ
বাগ্দান কৰা কুমাৰীক বিয়া কৰায়, তেখেতে ঠিক কাৰ্যই কৰে আৰু বিয়া নকৰা জনেও তাতকৈ ভাল কৰ্ম কৰে।

39স্বামী যিমান দিন জীয়াই থাকে, সিমান দিনলৈকে ভাৰ্যা তেখেতৰ বন্ধনত আবদ্ধ থাকে। কিন্তু স্বামীৰ মৃত্যু হ’লে তেখেত মুক্ত; তেতিয়া যাকে
ইচ্ছা কৰে, সেই জনলৈকে বিয়া হ’ব পাৰে; অৱশ্যে সেই লোক যেন প্ৰভুত বিশ্বাসকাৰী হয়। 40কিন্তু মোৰ বিবেচনাত তাই যেনেকৈ আছে, যদি
তেনেকৈয়ে থাকে, তেনেহলে পুনৰ অধিক সুখী হ’ব। মই ভাৱো যে, মোৰ সৈতে ঈশ্বৰৰ আত্মা আছে।

7:1 [1]

৭ অধ্যায় 8

দেৱতাৰ প্ৰসাদ সম্বন্ধে

1এইবাৰ মই দেৱতাৰ মূৰ্তিলৈ উৎসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ বিষয়ে কৈছোঁ। আমি জানো যে “আমাৰ সকলোৰে জ্ঞান আছে”। জ্ঞানে অহংকাৰ জন্মায়,
কিন্তু প্ৰেমে গঢ় দিয়ে। 2যদি কোনোৱে কিবা বিষয়ত সকলো জানো বুলি ভাৱে, তেনেহলে যিৰূপে জনা উচিত, সেইভাৱে এতিয়াও নাজানে।
3কিন্তু কোনোৱে যদি ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে ঈশ্বৰে সেই জনক জানে।

4মূৰ্তিলৈ উৎসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ খোৱাৰ বিষয়ে কওঁ; আমি জানো যে “জগত খনত মূৰ্তি বুলি প্ৰকৃততে একোৱে নাই” আৰু “এজন ঈশ্বৰৰ
বাহিৰে আন ঈশ্বৰ নাই”। 5কিয়নো স্বৰ্গতে হওক বা পৃথিৱীতে হওক, দেৱ-দেৱী বুলি কোৱা “বহুতো দেৱতা আৰু বহুতো প্ৰভু” থাকিলেও, 6কিন্তু
আমাৰ কাৰণে একমাত্ৰ এজন পিতৃ ঈশ্বৰ আছে। তেওঁৰ পৰাই সকলোবোৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে আৰু আমি তেওঁৰ কাৰণেই জীয়াই আছোঁ। আমাৰ
প্ৰভুও মাত্ৰ এজন। তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্ট। তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্ট হ’ল আৰু আমিও জীয়াই আছোঁ।

7কিন্তু সকলোৰে এনে জ্ঞান সঁচাকৈ নাই; কিয়নো কোনো লোকৰ পূৰ্বৰ মূৰ্তিপূজাৰ অভ্যাস এতিয়ালৈকে থকাত, সেই লোকসকলে মূৰ্তিলৈ
উৎসৰ্গ কৰা খোৱা বস্তু এতিয়াও প্ৰসাদ বুলি খায়; তাতে এনে লোকৰ বিবেক দূৰ্বল হোৱা বাবে নিজকে অশুচি অনুভৱ কৰে। 8খোৱা বস্তুৰ দ্বাৰা
আমি ঈশ্বৰৰ আগত গ্ৰহণযোগ্য নহওঁ। আমি নাখালেও আমাৰ ক্ষতি নহয় বা খালেও আমাৰ লাভ নহয়।

9কিন্তু সাৱধান! যি সকল বিশ্বাসত দুৰ্বল, আপোনালোকৰ এই স্বাধীনতা সেই লোক সকললৈ যেন উজুটি খুউৱা মূঢ়াস্বৰূপ নহয়। 10আপোনাৰ
জ্ঞান আছে; কিন্তু যি জনৰ বিবেক দুৰ্বল, সেই জনে যদি আপোনাক দেৱতাৰ মন্দিৰত বহি প্ৰসাদ খোৱা দেখা পায়, তেনেহলে সেই লোক জনে
জানো মূৰ্তিলৈ উৎসৰ্গ কৰা খোৱা বস্তু খাবলৈ উৎসাহিত নহ’ব? 11এইদৰে আপোনাৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰা সেই দুৰ্বল বিবেকৰ ভাই বা ভনী, যাৰ কাৰণে
খ্ৰীষ্ট মৰিল, তেখেতসকল বিনষ্ট হয়। 12আপোনালোকে আপোনালোকৰ ভাই-ভনী সকলৰ বিৰুদ্ধে এইদৰে পাপ কৰি তেখেতসকলৰ দূৰ্বল
বিবেকত আঘাত কৰিলে, আপোনালোকে খ্ৰীষ্টৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা হয়। 13এতেকে খোৱা বস্তুৱে যদি মোৰ ভাই-ভনীৰ বাবে বিঘিনি স্বৰূপ হয়,
তেনেহলে ভাই-ভনীৰ পাপৰ কাৰণ নহ’বলৈ মই পুনৰ কেতিয়াও মঙহ নাখাওঁ।

৮ অধ্যায় 9

1মই স্বাধীন নহয় নে? মই পাঁচনি নহয় নে? আমাৰ প্ৰভু যীচুক মই জানো দেখা নাই? প্ৰভুত কৰা মোৰ কৰ্মৰ ফল আপোনালোকেই জানো নহয়?
2মই অানলোকলৈ পাঁচনি নহ’লেও, একমাত্ৰ আপোনালোকেই মোক পাঁচনি পদ পোৱা লোক বুলি মানে; কিয়নো প্ৰভুত মই যে এজন পাঁচনি
তাৰ মোহৰ আপোনালোকেই।

3আমাৰ সোধ-বিচাৰ কৰা সকলৰ বাবে, তেখেতসকলৰ ওচৰত আমাৰ উত্তৰ এয়ে। 4আমাৰ জানো ভোজন আৰু পান কৰাৰ ক্ষমতা নাই?
5অন্যান্য পাঁচনি আৰু প্ৰভুৰ নিজৰ ভায়েকসকলৰ লগতে কৈফায়ো যেনেকৈ কৰে, তেনেকৈ আমাৰ জানো কোনো বিশ্বাসীক ভাৰ্যা হিচাপে
লগত লৈ যাবলৈ ক্ষমতা নাই? 6বাৰ্ণব্বা আৰুময়েই কেৱল জীৱিকা নিৰ্ব্বাহ কৰিবৰ কাৰণে কাৰ্য কৰিব লাগে নেকি?

7কোন সৈনিকে নিজৰ খৰছত সৈন্য দলত থাকে? যি জনে দ্ৰাক্ষাবাৰী পাতে তেখেতে কি তাৰ ফল নাখায়? এনে কোন আছে যি জনে পশুৰ
জাকক প্ৰতিপালন কৰে, কিন্তু সেই পশুৰ গাখীৰ পান নকৰে? 8মই মানুহৰ বিচাৰ বুদ্ধিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি জানো এই কথা কৈছোঁ? কিন্তু
ঈশ্বৰৰ বিধানে জানো এই সকলো কথা নকয়?

9[1] কাৰণ মোচিৰ বিধান-শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “আপোনালোকে মৰণা মাৰোঁতে গৰুৰ মুখত মোখোৰা নাবান্ধিব”, ঈশ্বৰে মাত্ৰ গৰুৰ কথা ভাবি
এই কথা কৈছে নে? 10কিন্তু এনে নহয়, আমাৰ কথা ভাৱিয়েই এই সকলো কথা কৈছে, নহয় নে? শাস্ত্ৰত আমাৰ কাৰণেই এই সকলো লিখা
হৈছে, কাৰণ যি জনে হাল বায়, সেই জনে শস্য পোৱাৰ আশা কৰিয়েই হাল বায়; আৰু যি জনে মৰণা মাৰে, সেই জনে শস্যৰ পৰা খাদ্য পাবলৈ
মৰণা মাৰে। 11আমি আপোনালোকৰ কাৰণে আত্মিক কঠিয়া সিচিঁ যদি আপোনালোকৰ পৰা মাংসিক শস্য দাওঁ, তেনেহলে সেয়া জানো অধিক
বেচি পোৱা হয়?

12যদি আপোনালোকৰ ওপৰত এই ক্ষমতা আনে দাবী কৰে, তেনেহলে আমাৰ তাতকৈয়ো অধিক দাবী নাথাকিব নে? আমি আপোনালোকৰ
ওপৰত এই অধিকাৰ কৰিব বিচৰা নাই, কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাত কোনো বাধা নজন্মিবৰ বাবে আমি সকলো সহন কৰিছোঁ। 13আপোনালোকে
জানে নে, যি সকলে[2] পবিত্ৰ মন্দিৰত সেৱা কৰে, তেওঁলোকে খোৱা বস্তু মন্দিৰৰ পৰা পায় আৰু যি সকলে নিতৌ বেদীৰ ওপৰত নৈবেদ্য
উৎসৰ্গ কৰে, তেওঁলোকে তাৰ ভাগ পায়। 14এইদৰে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰক সকলৰ কাৰণেও ঈশ্বৰে নিয়ম কৰিলে যে, তেওঁলোকৰ জীৱিকা সেই
শুভবাৰ্তাৰ পৰাই হ’ব।

15কিন্তু মই আপোনালোকলৈ এই অধিকাৰ প্ৰয়োগ কৰা নাই, আপোনালোকৰ পৰা তেনেধৰণৰ সহায় পাবলৈও লিখা নাই৷ এই বিষয়ত মই গৰ্ব
কৰোঁ৷ কিয়নো কোনো লোকৰ দ্বাৰাই অৱহেলিত হোৱাতকৈ মই মৰাই ভাল। 16কাৰণ মই শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলেও তাৰ বাবে গৰ্ব কৰা নাই,
কাৰণ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা মোৰ কৰ্তব্য, আৰু যদি মই শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ নকৰোঁ; তেতিয়াহলে এইটো মোৰ কাৰণে অতি সন্তাপৰ বিষয় হ'ব৷

17কিয়নো মই যদি নিজৰ ইচ্ছাৰে প্ৰচাৰ কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ পুৰস্কাৰ আছে৷ তথাপি মোৰ ওপৰত দিয়া সেই তত্বাৱধায়কৰ দায়িত্ব ভাৰ আছে
বাবেই মই কৰোঁ৷ 18তাতে মই কি পুৰস্কাৰ পাম? যেতিয়া আমি শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰোঁ, তেতিয়া এই শুভবাৰ্তা মই বিনামূলীয়াকৈ প্ৰচাৰ কৰোঁ৷
এনেদৰে প্ৰচাৰ কৰাৰ কাৰণে আমাৰ যি বেতন পোৱাৰ ক্ষমতা আছে, তাক আমি ব্যৱহাৰ কৰা নাই৷

19যদিও মই সকলোৰে পৰা স্বাধীন হওঁ, তথাপি মই নিজকে সকলোৰে দাস কৰিলোঁ, যেন তাতে মই অনেকক খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে জয় কৰিব পাৰোঁ৷
20ইহুদী সকলক জয় কৰিবৰ কাৰণে, ইহুদী সকলৰ ওচৰত ইহুদীৰ নিচিনা হ'লো৷ যদিও মই বিধান নামানো; কিন্তু নিজে বিধানৰ অধীন হোৱা
সকলক জয় কৰিবলৈ বিধানৰ অধীন হোৱা জনৰ নিচিনা হ'লো৷

21বিধানৰ বাহিৰত যি সকল আছে, তেখেতসকলক জয় কৰিবলৈ মই বিধানহীন হৈ থকা লোকৰ দৰে হ'লোঁ৷ যদিও মই নিজে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ
বাহিৰত নহওঁ, কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ বিধানৰ অধীনত থাকোঁ৷ 22দূৰ্বল সকলক পাবলৈ, তেখেতসকলৰ ওচৰত দূৰ্বল সকলৰ দৰে দূৰ্বল হ'লোঁ; যাতে
তেখেতসকলক ৰক্ষা কৰিব পাৰোঁ৷ 23মই যি যি কৰোঁ, সেই সকলোকেই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে, অৰ্থাৎ আশীৰ্বাদৰ সহভাগী হ'বলৈহে কৰোঁ৷

24আপোনালোকে নাজানা নে, দৌৰ প্ৰতিযোগিতাত অনেকে দৌৰ মাৰে: কিন্তু এজনেহে বঁটা পায়? সেয়ে এনেকৈ দৌৰক, যাতে পুৰস্কাৰ পাব
পাৰে৷ 25ক্ৰীড়াবিদসকলে যি অভ্যাস কৰে, সেয়া খেলত জিকিবলৈ কৰে, আৰু তেখেতসকলে সকলোভাৱে ইন্দ্ৰিয়-দমন কৰে। এইবোৰ
তেখেতসকলে বিনাশী কিৰীটি পাবলৈ কৰে, কিন্তু আমি হ'লে, অবিনাশী কিৰীটি পাবলৈ ইয়াকে কৰোঁ। 26এতেকে মই এক লক্ষ্য কৰি দৌৰ
মাৰোঁ, কিন্তু লক্ষ্য নকৰাকৈ নহয়; মুষ্টিযুদ্ধ কৰোঁ, কিন্তু বায়ুত ঘোচা মৰাৰ দৰে নামাৰোঁ; 27কিন্তু লোকৰ আগত ঘোষণা কৰি, শেষত নিজে যেন
ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অগ্ৰাহ্য নহওঁ, এই কাৰণে মই নিজ শৰীৰকো আঘাত কৰি নিয়ন্ত্ৰণত ৰাখিছোঁ।

9:9 [1]
9:13 [2]

৯ অধ্যায় 10

সাৱধানতা আৰু ভাতৃ-প্ৰেম আদি

1হে প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোকে নজনাকৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই যে, আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকল মেঘৰ[1] তলত আছিল, আৰু সকলোৱেই
সাগৰৰ[2] মাজেদি পাৰ হৈছিল৷ 2মোচিত সকলোৱে মেঘ আৰু সাগৰত বাপ্তাইজিত হ'ল৷ 3তেওঁলোক সকলোৱেই একে আত্মিক আহাৰ[3]
ভোজন কৰিছিল, 4আৰু সকলোৱেই একে আত্মিক জল[4] পান কৰিছিল৷ কিয়নো যি আত্মিক শিল তেওঁলোকৰ লগত গৈছিল, সেই শিলেই
খ্ৰীষ্ট।

5তথাপি তেওঁলোকৰ অধিক ভাগ লোকৰ ওপৰত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট নহ'ল; কিয়নো তাৰ প্ৰমাণ এই যে, তেওঁলোকক মৰুপ্ৰান্তত নিপাত কৰা হ'ল।

6এই সকলো ঘটনা আমাৰ বাবে এক আৰ্হি স্বৰূপ হ'ল; সেয়েহে তেওঁলোকে যেনেকৈ কামনা কৰিছিল, তেনেকৈ আমিও যেন মন্দ বিষয়ৰ
কামনা নকৰোঁ৷

7তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে যেনেকৈ মূৰ্তিপূজক হৈছিল, আপোনালোক তেনে নহ'ব; সেই বিষয়ে এনেদৰে লিখা আছে; “মানুহবোৰে
ভোজন-পান কৰিবলৈ বহিল আৰু পাছত যৌন কামনাৰে নাচিবলৈ উঠিল”। 8তেওঁলোকৰ কিছুমানে যেনেকৈ যৌনপাপ কৰাত; একেদিনাই
তেইশ হাজাৰ মানুহ মৰা পৰিল, তেনেকৈ আমি ব্যভিচাৰ নকৰোঁহক। 9তেওঁলোকৰ কিছুমানে যেনেকৈ ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰাত, সাপৰ দ্বাৰাই
বিনষ্ট হ'ল, তেনেকৈ আমি যেন প্ৰভুক পৰীক্ষা নকৰোঁ। 10তেওঁলোকৰ কিছুমান লোকে অভিযোগ কৰি ধ্বংসকাৰী স্বৰ্গৰ দূতৰ কবলত মৃত্যু
হ'ল, আপোনালোক তেনেকৈ অভিযোগ নকৰিব৷

11তেওঁলোকলৈ আৰ্হি স্বৰূপে এইবোৰ ঘটিছিল; আৰু শেষৰ যুগৰ মানুহ যি আমি, আমাক চেতনা দিবলৈ এইবোৰ লিখা আছে। 12এই কাৰণে
যি কোনোৱে স্থিৰ আছোঁ বুলি ভাবে, তেওঁ নপৰিবৰ বাবে সাৱধান হওক। 13যি যি প্ৰলোভন মানুহবোৰৰ মাজলৈ আহে, সেইবোৰৰ বাহিৰে আন
পৰীক্ষা আপোনালোকলৈ ঘটা নাই; কিন্তু ঈশ্বৰ বিশ্বাসযোগ্য; তেওঁ আপোনালোকলৈ শক্তিৰ অতিৰিক্ত পৰীক্ষা ঘটিবলৈ নিদিব; কিন্তু
আপোনালোকে যেন সহিব পাৰিব, তাৰ কাৰণে পৰীক্ষাৰ সৈতে সাৰিবলৈ তেওঁ উপায়ো কৰি দিব।

14এই কাৰণে, হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল সকলো প্ৰকাৰৰ মূৰ্তিক উপাসনা কৰাৰ পৰা দূৰৈত থাকক৷ 15মই আপোনালোকক বুদ্ধিমান যেন ভাবি
কওঁ, আপোনালোকে নিজে মোৰ কথা বিবেচনা কৰি চাব৷ 16আমি যি আশীৰ্বাদৰ পানপাত্ৰক আশীৰ্বাদ কৰোঁ, সেয়ে খ্ৰীষ্টৰ তেজৰ সহভাগিতা

নহয় নে? আৰু যি পিঠা ভাঙো, সেয়ে খ্ৰীষ্টই দান কৰা শৰীৰৰ সহভাগিতা নহয় নে? **17**কিয়নো অনেক যি আমি, সকলোৱেই এক পিঠাত অংশ
গ্ৰহণ কৰাৰ যোগেদি আমি অনেক লোক হলেও এক শৰীৰৰ ভাগী হলোঁ।

18ইস্ৰায়েল জাতিৰ কথা চিন্তা কৰক। যি লোকে উৎসৰ্গ কৰা বলিৰ মাংস খায়, তেওঁলোক বেদীৰ সহভাগী নহয় নে? **19**তেনেহলে মই কি কথা
কৈছোঁ? দেৱতালৈ উৎসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ কোনো তাৎপৰ্য আছে নে? বা মূৰ্তিবোৰৰ কোনো বাস্তবতা আছে?

20তেনে নহয়; কিন্তু অনা-ইহুদী লোকে যি যি বলিদান কৰে, তাক ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নহয়, ভূত, পিশাচৰ উদ্দেশ্যেহে কৰে, ইয়াকেহে কৈছোঁ; আৰু
আপোনালোক ভূত, পিশাচৰ সহভাগী হোৱা মোৰ ইচ্ছা নাই। **21**আপোনালোকে প্ৰভুৰ পান-পাত্ৰ আৰু ভূত, পিশাচৰ পান-পাত্ৰ, এই উভয়ত পান
কৰিব নোৱাৰে; প্ৰভুৰ মেজ আৰু ভূত, পিশাচৰ মেজ এই উভয়ৰে ভাগীও হ’ব নোৱাৰে। **22**নতুবা, আমি প্ৰভুৰ ঈৰ্ষা[5] জন্মাব খুজিছোঁ নে কি?
আমি জানো তেওঁতকৈ বলৱন্ত?

23সকলো বিধান সন্মত, কিন্তু সকলোৱেই হিতজনক নহয়; সকলো অবাধ কিন্তু সকলোৱেই বৃদ্ধি নকৰে। **24**প্ৰতিজনে নিজৰ হিত নিবিচাৰি,
পৰৰ হিত বিচাৰক। **25**যি কোনো মাংস বজাৰত বেচে, দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে একো নুসুধি-নুপুচি (বিচাৰ নকৰাকৈ) সেইবোৰ ভোজন
কৰিব; **26**কিয়নো জগত আৰু তাৰ পৰিপূৰ্ণতা প্ৰভুৰেই। **27**খ্ৰীষ্টক অবিশ্বাস কৰা সকলৰ কোনোৱে আপোনালোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিলে,
আপোনালোক যদি যাবলৈ সন্মত হয়, তেনেহলে দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে একো নুসুধি-নুপুচি (বিচাৰ নকৰাকৈ), যি কোনো বস্তু
আপোনালোকৰ আগত থোৱা হয়, সেই বস্তুকে ভোজন কৰিব।

28কিন্তু কোনোৱে যদি আপোনালোকক, “এয়ে বলি দিয়া আহাৰ হয় বুলি কয়,” তেনেহলে সেই কথা জনোৱা জনৰ কাৰণে আৰু দোষাদোষ
জ্ঞানৰ কাৰণে, সেই দ্ৰব্য ভোজন নকৰিব। **29**দোষাদোষ জ্ঞান বুলি যে কৈছোঁ, সেয়ে আপোনাৰ নহয়, আনৰহে; কিয়নো মোৰ স্বাধীনতা অন্যৰ
দোষাদোষ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই কিয় সোধ-বিচাৰ কৰা হয়? **30**মই যদি কৃতজ্ঞতাৰে ভোজন কৰোঁ, তেনেহলে যি বস্তুৰ কাৰণে ধন্যবাদ কৰোঁ, তাৰ
কাৰণে মই নিন্দিত হওঁ কিয়?

31এতেকে আপোনালোকে ভোজন-পান আদি যি যি কৰ্ম কৰে, সকলোকে ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অৰ্থে কৰিব। **32**তেনেকৈ আপোনালোকো ইহুদী, কি
গ্ৰীক বা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীৰ কাৰোৱে বিঘিনি জনক নহয়; **33**কিন্তু অনেকে পৰিত্ৰাণ পাবলৈ, মই নিজৰ হিত নিবিচাৰি আনৰ হিত বিচাৰি, সকলো
বিষয়তে সকলোকে সন্তুষ্ট কৰোঁ। তাতে সকলোৱে পৰিত্ৰাণ পায়।

10:1 [1]
10:1 [2]
10:3 [3]
10:4 [4]
10:22 [5]

১০ অধ্যায় 11

ঈশ্বৰৰ আৰাধনা বিষয়ক কথা

1মই যেনেকৈ খ্ৰীষ্টৰ অনুকাৰী, আপোনালোকো তেনেকৈ মোৰ অনুকাৰী হওক।

2আপোনালোকে সকলো বিষয়তে যে, মোক সোঁৱৰণ কৰিছে আৰু মই দিয়া বিধিবোৰ পালন কৰি আছে, তাৰ কাৰণে মই আপোনালোকৰ
প্ৰশংসা কৰিছোঁ। **3**কিন্তু খ্ৰীষ্ট যে প্ৰত্যেক পুৰুষৰ মূৰ স্বৰূপ, আৰু পুৰুষ মহিলাৰ মূৰ স্বৰূপ আৰু ঈশ্বৰ খ্ৰীষ্টৰ মূৰ স্বৰূপ, ইয়াক যেন
আপোনালোকে জানে, এই মোৰ ইচ্ছা। **4**যি কোনো পুৰুষে মূৰ ঢাকি প্ৰাৰ্থনা কৰে, বা ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ মূৰক
অমৰ্য্যাদা কৰে। **5**কিন্তু যি কোনো মহিলাই উদং মূৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে, বা ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ মূৰ অমৰ্য্যাদা কৰে; কিয়নো তেওঁ মূৰ
খুৰাই দিয়াৰ নিচিনা হয়। **6**কাৰণ মহিলাই যদি ওৰণি নলয়, তেনেহলে চুলিও কটা যাওঁক; কিন্তু চুলি কটা বা মূৰ খুৰুৱা যদি লাজৰ কথা হয়,
তেনেহলে তেওঁ ওৰণি লওঁক। **7**কিয়নো পুৰুষ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু গৌৰৱ স্বৰূপ হোৱা বাবে, ওৰণি লোৱা তেওঁৰ উচিত নহয়; কিন্তু মহিলা
হ’লে পুৰুষৰহে গৌৰৱ। **8**কিয়নো পুৰুষ মহিলাৰ পৰা নহয়, কিন্তু মহিলাহে পুৰুষৰ পৰা হ’ল।

9মহিলাৰ কাৰণে পুৰুষ নহয়, পুৰুষৰ কাৰণেহে মহিলাক স্ৰজা হৈছিল। **10**সেয়েহে স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ[1] কাৰণে মহিলা সকলে নিজৰ মূৰত
ক্ষমতাৰ চিন ৰখা কৰ্তব্য।

11তথাপি যি কি নহওক, প্ৰভুত মহিলা অবিহনে পুৰুষ স্বাধীন নহয়, পুৰুষৰ অবিহনে মহিলাও স্বাধীন নহয়। **12**কিয়নো যেনেকৈ পুৰুষৰ পৰা
মহিলা আহিল। তেনেকৈ পুৰুষো মহিলাৰ দ্বাৰাই আহিল; কিন্তু সকলোৱে ঈশ্বৰৰ পৰাহে আহিল। **13**আপোনালোকে মনতে বিচাৰ কৰি চাওক,
মহিলাই উদং মূৰেৰে ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা উচিত নে? **14**প্ৰকৃতিয়ে নিজেও আপোনালোকক নিশিকায় নে যে, পুৰুষৰ দীঘল চুলি হোৱা

তেওঁলৈ অনাদৰজনক? 15কিন্তু মহিলাৰ দীঘল চুলি হোৱাই তেওঁলৈ গৌৰৱজনক; কিয়নো সেই দীঘল চুলি ওৰণিৰ অৰ্থে দিয়া হ'ল। 16কিন্তু
কোনোৱে যদি বাদ-বিবাদলৈ মন কৰে, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীবোৰৰ আৰু আমাৰো এনে কোনো দস্তুৰ নাই।

প্ৰভু-ভোজৰ বিষয়ে উপদেশ

17এই আদেশৰ লগতে পুনৰ এটা কথা কওঁ, এই কথাত মই প্ৰশংসা নকৰোঁ; সেই কথা হ'ল এই যে, আপোনালোকে ভাললৈ নহয়, বেয়ালৈহে
গোট খায়। 18কাৰণ প্ৰথমে যেতিয়া আপোনালোক মণ্ডলীত গোট খায়, তেতিয়া আপোনালোকৰ মাজত ভিন ভিন দল হয়, ইয়াকে মই শুনিছোঁ
আৰু কিছু কিছু বিশ্বাসো কৰিছোঁ। 19কিয়নো আপোনালোকৰ মাজৰ পৰীক্ষাসিদ্ধ (প্ৰকৃত) মানুহবোৰ প্ৰকাশিত হ'বলৈ, আপোনালোকৰ
মাজত নানা মতো হ'ব লাগে। 20তাতে আপোনালোক যেতিয়া একে ঠাইতে গোট খায়, তেতিয়া প্ৰভুৰ ভোজ ভোজন কৰা নহয়; 21কিয়নো
ভোজন কৰোঁতে, প্ৰতিজনে আনৰ আগেয়ে নিজৰ নিজৰ ভোজহে গ্ৰহণ কৰে; তাতে কোনো জনৰ ভোক থাকে, কোনো জন মতলীয়া হয়।
22তেনেহলে ভোজন-পান কৰিবলৈ, আপোনালোকৰ নিজ নিজ ঘৰ সঁচাকৈ নাই নে? নাইবা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক হেয়জ্ঞান কৰি, দীনহীন সকলক
লাজ দিয়ে নে? মই আপোনালোকক কি ক'ম? এই কথাত আপোনালোকক প্ৰশংসা কৰিম নে? আপোনালোকক প্ৰশংসা নকৰোঁ।

23কিয়নো যি শিক্ষা মই প্ৰভুৰ পৰা পাই আপোনালোকক দিলোঁ, সেয়ে এই, “প্ৰভু যীচুক যি ৰাতি শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছিল, 24সেই
ৰাতিয়েই তেওঁ পিঠা লৈ, ধন্যবাদ কৰি ভাঙি ক'লে, ‘তোমালোকৰ কাৰণে এই মোৰ শৰীৰ। এই শৰীৰ তোমালোকৰ বাবে ভঙা হ'ব; মোক
সুঁৱৰিবৰ অৰ্থে, তোমালোকে ইয়াকে কৰিবা’।

25এইদৰে ভোজনৰ পাছত, তেওঁ পান-পাত্ৰকো লৈ ক'লে, ‘এই পান-পাত্ৰ মই দান কৰা, মোৰ তেজৰ দ্বাৰাই হোৱা নতুন নিয়ম; তোমালোকে
যিমান বাৰ ইয়াক পান কৰা, সিমান বাৰ মোক সুঁৱৰিবৰ অৰ্থে, ইয়াকে কৰিবা’। 26কিয়নো আপোনালোকে যিমান বাৰ এই পিঠা খায় আৰু এই
পাত্ৰত পান কৰে, প্ৰভু নহালৈকে সিমান বাৰ আপোনালোকে তেওঁৰ মৃত্যু প্ৰচাৰ কৰি আছে।”

27এতেকে যি কোনোৱে অযোগ্যৰূপে প্ৰভুৰ সেই পিঠা খায় বা সেই পাত্ৰত পান কৰে, তেওঁ প্ৰভুৰ শৰীৰ আৰু তেজৰ দোষী হ'ব। 28কিন্তু মানুহে
নিজে নিজৰ পৰীক্ষা কৰাৰ পাছত সেই পিঠা ভোজন কৰক আৰু সেই পাত্ৰত পান কৰক। 29কিয়নো যি কোনোৱে সেই শৰীৰ বিবেচনা নকৰি
সন্দেহ কৰে আৰু ভোজন-পান কৰে, তেওঁ নিজ দণ্ড ভোজন-পান কৰে। 30এই কাৰণে আপোনালোকৰ মাজত বহুত মানুহ দুৰ্বলী আৰু ৰুগীয়া;
আৰু বহুত মানুহ নিদ্ৰিত হ'ল।

31কিন্তু আমি নিজৰ বিচাৰ নিজে সত্যৰূপত কৰা হ'লে, আমাৰ বাবে দণ্ডাজ্ঞা নহলহেঁতেন। 32কিন্তু আমি যাতে জগতৰে সৈতে দণ্ড নাপাম, এই
কাৰণে আমাৰ সোধ-বিচাৰ হোৱাত প্ৰভুৰ পৰা শাস্তি পাইছোঁ।

33এতেকে, হে মোৰ ভাইসকল, আপোনালোকে যেতিয়া ভোজন-পান কৰিবলৈ গোট খায়, তেতিয়া ইজনে সিজনলৈ বাট চাই থাকিব 34আৰু
আপোনালোকৰ গোট খোৱাটো যেন দণ্ডৰ কাৰণ নহয়, এই কাৰণে কোনো জনৰ যদি ভোক লাগে, তেনেহলে তেওঁ ঘৰতে খাই আহক। অৱশিষ্ট
কথাবোৰৰ বিষয়ে, মই যেতিয়া যাম, তেতিয়া নিৰ্দেশনা দিম।

11:10 [1]

১১ অধ্যায় 12

পবিত্ৰ আত্মাৰ নানা বিধ বৰ প্ৰদান

1হে ভাইসকল, আত্মিক বৰৰ বিষয়ে আপোনালোকে নজনাকৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই। 2আপোনালোকে জানে, যেতিয়া আপোনালোক
মূৰ্তিপূজক আছিল, তেতিয়া নিৰ্ব্বাক মূৰ্তিবোৰৰ ওচৰলৈ গৈছিল, আৰু সেইবোৰে আপোনালোকক চালিত কৰিছিল। 3এই কাৰণে মই
আপোনালোকক জনাইছোঁ যে, ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে কথা কওঁতা কোনেও ‘যীচু শাপগ্ৰস্থ’ বুলি নকয়; আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই নহ'লে, কোনেও
‘যীচু প্ৰভু’ বুলিব নোৱাৰে।

4নানা প্ৰকাৰ আত্মিক বৰ আছে, কিন্তু আত্মা এক; 5আৰু পৰিচৰ্য্যা অনেক বিধ কিন্তু প্ৰভু এক; 6কৰ্মসাধক গুণো অনেক বিধ, কিন্তু ঈশ্বৰ এক,
তেওঁ সকলোতে সকলো কৰ্মৰ সাধনকৰ্তা।

7কিন্তু হিতৰ কাৰণে প্ৰতিজনকে আত্মা-প্ৰকাশক গুণ দিয়া হৈছে। 8তাতে আত্মাৰ দ্বাৰাই এজনক বুদ্ধিৰ কথা, একে আত্মাৰ ইচ্ছা অনুসাৰে
আন জনক জ্ঞানৰ কথা, 9একে আত্মাৰে আন জনক বিশ্বাস দিয়া হৈছে; সেই একে আত্মাৰ দ্বাৰাই কোনোক সুস্থ কৰিব পৰা বৰ, 10আন
কোনো জনক পৰাক্ৰম কাৰ্য সাধন কৰিবলৈ, আন কোনোক ভাববাণী ক'বৰ, আন কোনোক আত্মাবোৰ বিচাৰ কৰিবৰ, আন কোনোক নানা
বিধ ভাষা ক'বৰ, আৰু আন কোনোক নানা ভাষাৰ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰিবলৈ বৰ দিয়া হৈছে; 11কিন্তু সেই একমাত্ৰ আত্মাই যাকে যি বৰ দিবলৈ মন
কৰে, সেইদৰে তেওঁক ভাগ-বাঁটি দি সকলোকে সাধন কৰিছে।

12কিয়নো যেনেকৈ শৰীৰ এক আৰু তাৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ অনেক, কিন্তু সেই শৰীৰৰ সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ অনেক হ'লেও এক শৰীৰ হয়, তেনেকৈ
খ্ৰীষ্টও এক। 13কাৰণ আমি ইহুদী হওঁ বা গ্ৰীক হওঁ, দাস হওঁ বা স্বাধীন হওঁ, সকলোৱেই এক শৰীৰ হ'বলৈ এক আত্মাত বাপ্তিস্ম গ্ৰহন কৰিলোঁ;
আৰু সকলোৱে এক আত্মা পান কৰিবলৈ পালোঁ।

14কিয়নো শৰীৰ এক অঙ্গ নহয়, কিন্তু অনেক। 15ভৰিয়ে যদি কয়, মই হাত নোহোৱা কাৰণে শৰীৰৰ অংশ নহওঁ, তেনেহলে সি সেই কাৰণে
শৰীৰৰ অংশ নহয়, এনে নহয়। 16আৰু কাণেও যদি কয়, মই চকু নোহোৱা কাৰণে শৰীৰৰ অংশ নহওঁ, তেনেহলে সি সেই কাৰণে যে শৰীৰৰ
অংশ নহয়, এনে নহয়। 17গোটেই শৰীৰেই চকু হোৱা হ'লে, শ্ৰৱণ ক'ত হ'লহেঁতেন? আৰু গোটেইটো কাণ হোৱা হ'লে, ঘ্ৰাণ ক'ত হ'লহেঁতেন?

18কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰে নিজ ইচ্ছামতে অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক, এনে কি, সেইবোৰৰ প্ৰত্যেকক শৰীৰত লগাই দিলে। 19নতুবা আটাইবোৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ
এক অঙ্গ হোৱা হ'লে, তেনেহলে শৰীৰ ক'ত হ'লহেঁতেন? 20কিন্তু এতিয়া অনেক অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ হলেও, শৰীৰ এক।

21আৰু তোমাত মোৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি চকুৱে হাতক ক'ব নোৱাৰে; বা তোমালোকত মোৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি মূৰে ভৰি দুখনক ক'ব
নোৱাৰে। 22কওক ছাৰি, শৰীৰৰ যি যি অঙ্গ আন অঙ্গতকৈ দুৰ্বল বোধ হয়, সেই সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গও প্ৰয়োজনীয়হে হয় 23শৰীৰৰ যি যি অঙ্গ
আনতকৈ অনাদৰণীয় জ্ঞান কৰোঁ, সেইবোৰক অধিক আদৰেৰে ভূষিত কৰোঁ; 24আৰু আমাৰ শৰীৰৰ কুৰূপ অঙ্গবোৰেও অধিক শোভা পায়।
কিন্তু আমাৰ সুৰূপ অঙ্গবোৰৰ একো প্ৰয়োজন নাই।

25কিন্তু শৰীৰত যেন বিভেদ নহয়, বৰং অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰে পৰস্পৰে হিত চিন্তা কৰে, এই কাৰণে ঈশ্বৰে অনাদৰণীয়টোক অধিক আদৰণীয়
কৰি, শৰীৰ সংগঠিত কৰিলে। 26তাতে এক অঙ্গই দুখ পালে, তাৰে সৈতে সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গই দুখ পায়; আৰু এক অঙ্গই মৰ্যদা পালে, তাৰে
সৈতে সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গই আনন্দ কৰে। 27আপোনালোক খ্ৰীষ্টৰ শৰীৰ আৰু একো একোজনেই এক এক অঙ্গ স্বৰূপ।

28আৰু ঈশ্বৰে মণ্ডলীত প্ৰথমে পাঁচনি সকলক, দ্বিতীয়তে ভাববাদী সকলক, তৃতীয়তে উপদেশক সকলক স্থাপন কৰিলে; তাৰ পাছত পৰাক্ৰম
কাৰ্য কৰোঁতাসকলক, তাৰ পাছত সুস্থ কৰিব পৰা বৰ থকাসকলক, উপকাৰক সকলক, শাসন-পদ পোৱা সকলক আৰু নানা ভাষা কওতা
সকলক নিযুক্ত কৰিলে। 29সকলোৱেই পাঁচনি নে? সকলোৱেই ভাববাদী নে? সকলোৱেই উপদেশক নে? সকলোৱেই পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰোঁতা
নে?

30সকলোৱেই সুস্থ কৰিব পৰা বৰ পাইছে নে? সকলোৱেই পৰভাষা কয় নে? সকলোৱেই অৰ্থ বুজাই দিয়ে নে? 31কিন্তু উত্তম উত্তম বৰলৈ
হাবিয়াহ কৰক; তথাপি তাতকৈয়ো এক উত্তম পথ মই আপোনালোকক দেখুৱাওঁ।

১২ অধ্যায় 13

প্ৰেমৰ উৎকৃষ্টতা

1যদিও মই মানুহৰ বা স্বৰ্গ দূতৰ ভাষাৰে কথা কওঁ, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, মই কেৱল বাজি থকা কাঁহ, বা বাদ্য কৰি থকা তালস্বৰূপ
হৈছোঁ। 2যদি মই ভাববাণী কোৱা বৰ পাওঁ, সকলো নিগূঢ়-তত্ব আৰু সকলো বিদ্যা জানো আৰু পৰ্বত আতৰাব পৰা মোৰ যদি এনে বিশ্বাসো
থাকে, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, মই একো নহওঁ। 3আৰু দৰিদ্ৰক খুৱাবলৈ যদি মোৰ সৰ্ব্বস্ব ব্যয় কৰোঁ আৰু পুৰি ভস্ম হ'বলৈ মোৰ
শৰীৰকো শোধাই দিওঁ, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, তাত মোৰ একো লাভ নাই।

4প্ৰেম সহনশীল আৰু স্নেহশীল; প্ৰেমে হিংসা নকৰে বা গৰ্ব নকৰে; ই অহংকাৰী, 5বা অশিষ্টাচাৰী নহয়। ই নিজৰ লাভ নিবিচাৰে, সহজে কুপিত
নহয়, আৰু ই আন লোকে কৰা অন্যায়ৰ হিচাব নলয়। 6ই অধাৰ্মিকতাত আনন্দ নকৰে, কিন্তু সত্যতাত আনন্দ কৰে, 7প্ৰেমে সকলোকে
আকোৱালি লয়, সকলোকে বিশ্বাস কৰে, সকলোতে আশা কৰে, আৰু সকলোকে সহ্য কৰে।

8প্ৰেম কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব; কিন্তু ভাববাণী হ'লে, লোপ হ'ব; পৰভাষা হ'লে, আতৰি যাব; জ্ঞান হ'লে, লুপ্ত হ'ব। 9কিয়নো আমাৰ জ্ঞান খণ্ডমাত্ৰ
আৰু আমাৰ ভাবোক্তিও খণ্ডমাত্ৰ; 10কিন্তু সম্পূৰ্ণতা উপস্থিত হ'লে, সেই খণ্ডবোৰ লুপ্ত হ'ব। 11যেতিয়া মই শিশু আছিলোঁ, তেতিয়া শিশুৰ
নিচিনাকৈ কথা কৈছিলোঁ, শিশুৰ দৰে ভাবিছিলোঁ, শিশুৰ দৰে বিবেচনাও কৰিছিলোঁ। যেতিয়া বয়স পালোঁ, তেতিয়াৰ পৰা শিশুৰ সকলো কথা
এৰি পেলালোঁ। 12কিয়নো এতিয়া আমি দৰ্পণত দেখাৰ দৰে, অস্পষ্টকৈ দেখিছোঁ; কিন্তু তেতিয়া মুখা-মুখিকৈ দেখিম। এতিয়া মোৰ জ্ঞান
খণ্ডমাত্ৰ; কিন্তু তেতিয়া, মই যেনেকৈ সম্পূৰ্ণকৈ জনা হ'লোঁ, তেনেকৈ সম্পূৰ্ণ ৰূপত জানিব পাৰিম। 13কিন্তু এতিয়া তিনিটা বিষয় আছে: বিশ্বাস,
আশা, প্ৰেম; এই কেইটাৰ মাজত প্ৰেমেই শ্ৰেষ্ঠ।

১৩ অধ্যায় 14

আত্মিক দানৰ বিষয়

1আপোনালোকে প্ৰেমৰ পাছে পাছে যাওঁক; আৰু আত্মিক বৰবোৰলৈ একান্ত মনেৰে হাবিয়াহ কৰক, বিশেষকৈ ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ
কৰিবৰ হাবিয়াহ কৰক। 2কিয়নো যি জনে বিশেষ ভাষা (পৰভাষা) কোৱাৰ ক্ষমতা পাইছে, তেওঁ কোনো মানুহৰ সতে নহয় ঈশ্বৰৰ সতেহে কথা
কয়; কাৰণ তেওঁ কি কথা কয় কোনেও নুবুজে, কিন্তু তেওঁ আত্মাৰ দ্বাৰাই নিগূঢ়-তত্ববোৰৰ বিষয়ে কয়। 3কিন্তু যি জনে ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি
প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ মানুহবোৰক আত্মিকতাত বৃদ্ধি কৰিবলৈ আৰু আশ্বাস আৰু সান্ত্বনা দিবলৈ কথা কয়। 4যি জনৰ পৰভাষা ক'বলৈ ক্ষমতা
আছে, তেওঁ নিজকে আত্মিকতাত বৃদ্ধি কৰে; কিন্তু যি জনে ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ মণ্ডলীক বৃদ্ধি তোলে।

5আপোনালোক সকলোৱে যেন পৰভাষা কয়, এই মোৰ ইচ্ছা; কিন্তু তাতকৈ ভাবোক্তি যেন প্ৰচাৰ কৰে, ইয়ালৈ মোৰ বৰ ইচ্ছা। পৰভাষা কোৱা
জনে যদি মণ্ডলীয়ে আত্মিকতাত বৃদ্ধি পাবলৈ অৰ্থ নুবুজায়, তেনেহলে এনে জনতকৈ ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰা জন শ্ৰেষ্ঠ।

6এতিয়া, হে প্ৰিয় ভাইসকল, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ যদি পৰভাষা কওঁ, কিন্তু আপোনালোকৰ ওচৰত প্ৰকাশিত বাক্য, বা ভাববাণী, বা
কোনো শিক্ষা বিষয়ে যদি নকওঁ, তেনেহলে আপোনালোকৰ কিবা লাভ হ'বনে?

7শব্দ কৰা নিষ্প্ৰাণ বস্তুৰ মাজতো বাঁহী হওক, বা বীণা হওক, শুৱলা স্বৰ সৃষ্টি কৰি স্পষ্টকৈ শুৱলা ধ্বনিত যদি নাবাজে, তেনেহলে বাঁহীৰে বা
বীণাৰে কি সুৰ বজোৱা হয়, সেই বিষয়ে কেনেকৈ জনা যাব? 8কাৰণ ৰণ-শিঙাৰ মাত যদি অস্পষ্ট হয়, তেনেহলে যুদ্ধলৈ কোনে নিজকে
সজাব? 9ঠিক সেইদৰে আপোনালোকেও যদি সহজে বুজিব পৰা কথা জিভাৰে নকয়, তেনেহলে যি কোৱা হয়, সেই বিষয়ে কেনেকৈ জানিব?
কিয়নো এইবোৰ কথা আপোনালোকে বতাহত কোৱাৰ নিচিনা হ'ব।

10জগতত বহু প্ৰকাৰৰ ভাষা আছে, তথাপি তাৰ অৰ্থ নোহোৱা ভাষা এটাও নাই। 11কিন্তু মই যদি সেই ভাষাৰ অৰ্থ নুবুজোঁ, তেনেহলে যি জনে
কয়, তেওঁৰ বাবে মই বিদেশীৰ নিচিনা হ'ম; আৰু সেই কোৱা জনো মোৰ বাবে বিদেশীৰ নিচিনা হ'ব।

12এতেকে লোকৰ ক্ষেত্ৰতো ঠিক তেনে ধৰণৰেই, আপোনালোকে আত্মাৰ বিবিধ বৰলৈ হাবিয়াহ কৰিছে যেতিয়া, মণ্ডলীৰ আত্মিক বৃদ্ধিৰ বাবে
উপচি পৰিবলৈ উৎসাহী হওক।

13এই কাৰণে যি জনে পৰভাষা কয়, তেওঁ যেন অৰ্থও বুজাই দিব পাৰে, তাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক। 14কিয়নো পৰভাষাৰে যদি প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ,
তেনেহলে মোৰ আত্মাই প্ৰাৰ্থনা কৰে, কিন্তু মোৰ হৃদয় ফলহীন হয়। 15তেনেহলে মই কি কৰা উচিত? মই আত্মাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম আৰু মনেৰেও
প্ৰাৰ্থনা কৰিম। মই আত্মাৰে গীত গাম আৰু মনেৰেও গীত গাম? 16নতুবা আপুনি যদি আত্মাৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিছে, কিন্তু যি সকলে
শুনিবলৈ দৰ্শক হিচাপে তালৈ আহে, তেওঁ যদি বুজি নাপাই, তেনেহলে কেনেকৈ আপোনাৰ সেই ধন্যবাদত 'আমেন' ক'ব? কাৰণ আপুনি কি
কৈছে, তেওঁলোকে বুজি নাপালে।

17কিয়নো আপুনি হ'লে, বহুত ভালকৈ ধন্যবাদ কৰিছে, কিন্তু অন্য লোক সকলক আত্মিক ভাবে গঢ়ি তোলা নহ'ল। 18মই যে
আপোনালোকতকৈ বেছি পৰভাষা কওঁ, তাৰ কাৰণে মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰিছোঁ; 19তথাপি মণ্ডলীত পৰভাষাৰে দহ হাজাৰ কথা কোৱাতকৈ,
মানুহক শিক্ষা দিবলৈ, বুজি পোৱাকৈ বুদ্ধিৰে পাঁচটা কথা কোৱা ভাল বুলি ভাবোঁ।

20হে প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোক বিবেচনাত শিশুৰ দৰে নহ'ব; কিন্তু মন্দ বিষয়ত শিশু সকলৰ দৰে হৈ, চিন্তা আৰু বিবেচনাত বয়সস্থ
লোকৰ দৰে হওক। 21বিধান-শাস্ত্ৰত লিখা আছে,

"প্ৰভুৱে কৈছে, পৰভাষা কোৱা লোকৰ দ্বাৰাই, আৰু বিদেশী সকলৰ ওঁঠৰ দ্বাৰাই, মই এই লোকক কথা ক'ম;

কিন্তু তাক কৰিলেও, তেওঁলোকে মোৰ কথা নুশুনিব।"

22এই কাৰণে বেলেগ বেলেগ ভাষাৰে কথা কোৱা, বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে নহয়, অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে চিন হয়; কিন্তু ঐশ্বৰিক
ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰা, বিশ্বাস নকৰা সকলৰ কাৰণে নহয়, বিশ্বাস কৰা সকলৰ বাবেহে হয়। 23এতেকে গোটেই মণ্ডলীয়ে যেতিয়া একগোট হয়,
আৰু আটাইলোকে যদি পৰভাষা কৈ থাকে, তেতিয়া সাধাৰণ বা কোনো অবিশ্বাসী মানুহ সেই স্থানত প্ৰৱেশ কৰিলে, তেওঁলোকে
আপোনালোকক বলীয়া বুলি নক'ব নে?

24সকলোৱে যদি ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে আৰু অবিশ্বাসী, সাধাৰণ কোনো এজন মানুহ যদি সেই স্থানলৈ আহে, তেনেহলে সেই ভাববাণী শুনি
তেওঁ নিজৰ পাপৰ বিষয়ে সচেতন আৰু ভাববাণীৰ দ্বাৰাই তেওঁ বিচাৰ প্ৰাপ্ত হয়; 25এইদৰে শুনা লোক জনৰ হৃদয়ৰ কোনো গুপ্তকথা প্ৰকাশ
পায়। তাতে তেওঁ মাটিত উবুৰি হৈ পৰি, সঁচাকৈ 'আপোনালোকৰ মাজত ঈশ্বৰ আছে', এই বুলি ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিব।

26এতেকে হে প্ৰিয় ভাইসকল আপোনালোকে কি কৰিব? যেতিয়া আপোনালোক এঠাইত গোট খায়, তেতিয়া কোনো জনে গীত, কোনো জনে
উপদেশ, কোনো জনে প্ৰকাশিত বাক্য, কোনো জনে পৰভাষা[1] , কোনো জনে তাৰ অৰ্থ ভাঙণি কৰি কথা ক'ব। কিন্তু এই সকলো যেন মণ্ডলী
বৃদ্ধি কৰিবলৈ কৰা হয়। 27কোনোৱে যদি পৰভাষা কয়, তেনেহলে দুজন, বা তাতকৈ অধিক হ'লেও, তিনি জনে পাল অনুক্ৰমে কওক; আৰু
এজনে অৰ্থ বুজাই দিয়ক। 28কিন্তু অৰ্থ বুজাই দিওঁতা যদি কোনো নাই, তেনেহলে তেওঁ মণ্ডলীত নিজম দি থাকি, কেৱল নিজৰ আৰু ঈশ্বৰৰ
উদ্দেশ্যে কথা কওক।

29আৰু ভাববাদী দুই বা তিনি জনে কথা কওক, আন সকলে বিবেচনা কৰি চাওক। 30কিন্তু উপাসনাত বহি থকা সকলৰ কোনো জনৰ আগত
কিবা কথা প্ৰকাশিত হ'লে, প্ৰথম জন নিজম দি থাকক।

31কিয়নো আপোনালোক সকলোৱেই এজন এজনকৈ ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰি, আন এজনক শিকাওক আৰু সকলোকে উদগাওক।
32কিয়নো ভাববাদী সকলৰ আত্মা ভাববাদী সকলৰ বশত থাকে। 33কিয়নো ঈশ্বৰে কেতিয়াও বিশৃংখল সৃষ্টি নকৰে, কিন্তু তেওঁ, শান্তি দিওঁতা
ঈশ্বৰ হয়। যেনেকৈ পবিত্ৰ লোক সকলৰ মণ্ডলীত, 34তেনেকৈ আপোনালোকৰ মণ্ডলী সমূহতো মহিলা সকল নিজম দি থাকক; কিয়নো কথা
ক'বলৈ তেওঁলোকক অনুমতি দিয়া নাযায়; কিন্তু তেওঁলোকে নিবেদন কৰি থাকক, বিধান-শাস্ত্ৰয়েও সেইদৰেই কয়। 35কিন্তু তেওঁলোকে যদি
কিবা সুধি শিক্ষা পাব খোজে, তেনেহলে ঘৰতে নিজ নিজ স্বামীক সোধক; কিয়নো মণ্ডলীত মহিলা মানুহে কথা কোৱা লাজৰ বিষয়। 36নতুবা,
ঈশ্বৰৰ বাক্য আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা ওলাইছিল নে? বা অকল আপোনালোকৰ ওচৰলৈহে আহিছিল নে?

37কোনোৱে যদি নিজকে নিজে ভাববাদী বা আত্মিক বুলি মানে, তেনেহলে মই আপোনালোকলৈ যিবোৰ কথা লিখিছোঁ, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ
আদেশ বুলি তেওঁ জানক। 38কিন্তু কোনোৱে যদি নাজানে, তেনেহলে তেওঁ নাজানক। 39এই কাৰণে, হে মোৰ ভাইসকল, ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি
প্ৰচাৰ কৰিবলৈ হাবিয়াহ কৰক আৰু পৰভাষা ক'বলৈ নিষেধ নকৰিব। 40কিন্তু সকলো কৰ্ম সুন্দৰকৈ আৰু শালিনতা বজাই ৰাখি কৰা হওক।

14:26 [1]

১৪ অধ্যায় 15

পুনৰুত্থানৰ বিষয়

1হে প্ৰিয় ভাই সকল, যি শুভবাৰ্তা মই আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, সেয়া আপোনালোকক জনাইছোঁ; সেইবোৰ আপোনালোকে গ্ৰহণ
কৰিলে, আৰু তাতে থিৰেও আছে; 2আৰু যি বাক্যৰ দ্বাৰাই মই আপোনালোকৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, সেয়া যদি আপোনালোকে
ধৰি আছে, তেনেহলে তাৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণো পাইছে; নতুবা আপোনালোকে বৃথাই বিশ্বাস কৰিলে।

3কিয়নো মই যি শিক্ষা পালোঁ, তাৰে এই প্ৰধান শিক্ষা আপোনালোকক দিলোঁ যে, ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন অনুসাৰে খ্ৰীষ্ট আমাৰ পাপৰ কাৰণে মৰিল;
4আৰু তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; আৰু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন অনুসাৰে তৃতীয় দিনা পুনৰুত্থিত হ'ল;

5আৰু তেওঁ কৈফাক দেখা দিলে; পাছত সেই বাৰ জনক, 6আৰু তাৰ পাছত পাঁচশতকৈ অধিক ভাইসকলক একে সময়তে দেখা দিলে;
তেওঁলোকৰ অধিক ভাগ এতিয়ালৈকে আছে, কিন্তু কোনো কোনো নিদ্ৰিত হ'ল। 7পাছত যাকোবক আৰু তাৰ পাছত পাঁচনি সকলৰ আগত
তেওঁ দেখা দিলে।

8সকলোৰে শেষত অকালত জন্মাৰ নিচিনা যি মই, মোকো দেখা দিলে[1] । 9কিয়নো পাঁচনি সকলৰ মাজত মই সকলোতকৈ সৰু, এনে কি,
পাঁচনি নাম পাবৰো যোগ্য নহওঁ; কাৰণ মই ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক তাড়না কৰিছিলোঁ।

10তথাপি মই যি হৈছোঁ; ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহেৰেহে হৈছোঁ; আৰু মোলৈ তেওঁৰ যি অনুগ্ৰহ, সেয়ে ব্যৰ্থ নহ'ল; কিন্তু মই তেওঁলোকতকৈ অধিক পৰিশ্ৰম
কৰিলোঁ; অকল ময়েই যে কৰিলোঁ, এনে নহয়, ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহে মোৰ লগত কৰিলে। 11এতেকে মই বা তেওঁলোক যেয়ে হওক, আমি সেইদৰে
ঘোষণা কৰিলোঁ আৰু আপোনালোকে সেইদৰে বিশ্বাস কৰিলে।

12কিন্তু খ্ৰীষ্টক যে মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, ইয়াক যদি ঘোষণা কৰা হয়, তেনেহলে মৃতবোৰৰ পুনৰুত্থান নাই বুলি আপোনালোকৰ
কোনো কোনো লোকে কেনেকৈ কয়? 13যদি মৃতবোৰৰ পুনৰুত্থান নাই, তেনেহলে খ্ৰীষ্টকো তোলা নহ'ল; 14আৰু খ্ৰীষ্টক যদি তোলা নহ'ল,
তেনেহলে আমাৰ ঘোষণা বৃথা, আপোনালোকৰ বিশ্বাসো বৃথা।

15আৰু আমি ঈশ্বৰৰ মিছা সাক্ষী দিছোঁ বুলি ওলাই পৰিম; কাৰণ আমি ঈশ্বৰৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিলোঁ যে, তেওঁ খ্ৰীষ্টক তুলিলে; 16কিয়নো,
যদি মৃতবোৰক তোলা নহয়, তেনেহলে খ্ৰীষ্টকো তোলা নহ'ল; 17আৰু যদি খ্ৰীষ্টক তোলা নহ'ল, তেনেহলে আপোনালোকৰ বিশ্বাস অসাৰ্থক;
আপোনালোক এতিয়াও নিজ নিজ পাপতেই আছে।

18তেনেহ’লে খ্ৰীষ্টৰ আশ্ৰয়ত নিদ্ৰিত হোৱা সকলো বিনষ্ট হৈছে। 19খ্ৰীষ্টত আমাৰ যি আশা, সেয়ে যদি অকল এই জীৱনৰ আয়ুস কাললৈ হয়,
তেনেহলে আমি সকলো মানুহতকৈ অধিক দয়া নপোৱাকৈ আছোঁ।

20কিন্তু এতিয়া খ্ৰীষ্ট নিদ্ৰিত লোকৰ মাজৰ পৰা উত্থিত হ’ল, তেৱেঁই মৃত লোক সকলৰ মাজত প্ৰথম ফল। 21কিয়নো মৃত্যু মনুষ্যৰ দ্বাৰাই
হোৱাত, মৃতবোৰৰ পুনৰুত্থানো মনুষ্যৰ দ্বাৰাই হ’ল।

22কাৰণ আদমত যেনেকৈ সকলো মৰে, তেনেকৈ খ্ৰীষ্টত সকলোৱে জীৱন পাব। 23কিন্তু প্ৰতিজনে নিজ নিজ শ্ৰেণীত জীৱন পাব; প্ৰথম ফল
খ্ৰীষ্ট, খ্ৰীষ্টত যি সকল মনোনীত, তেওঁৰ আগমণত সেই মৃত লোক সকলেই উঠিব।

24ইয়াৰ পাছত শেষ হ’ব; কিয়নো তেওঁ সকলো শাসনকৰ্তাৰ ক্ষমতা, আৰু পৰাক্ৰম লোপ কৰি পিতৃ ঈশ্বৰৰ হাতত ৰাজ্য শোধাই দিব।
25কিয়নো যেতিয়ালৈকে তেওঁ সকলো শত্ৰুক তেওঁৰ ভৰিৰ তল নকৰে, তেতিয়ালৈকে তেওঁ ৰাজত্ব কৰিব লাগিব। 26শেষ শত্ৰু যি মৃত্যু, তাকো
ধ্বংস কৰা হ’ব।

27কিয়নো ‘তেওঁ সকলোকে বশীভূত কৰি তেওঁৰ ভৰিৰ তলত থলে’। কিন্তু ‘সকলোৱে বশীভূত হ’ব’ বুলি যেতিয়া তেওঁ কয়, তেতিয়া যি জনে
সকলোকে তেওঁৰ বশীভূত কৰিলে, তেওঁ যে সেইবোৰৰ পৰা বাহিৰ, এয়ে প্ৰকাশিত হয়। 28আৰু সকলোৱেই খ্ৰীষ্টৰ বশীভূত হ’লে, পুত্ৰ নিজে
পিতৃ ঈশ্বৰৰ অধীন হ’ব। যেন ঈশ্বৰ, যি জনে তেওঁক সকলোৰে ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ দিছে, তেৱেঁই সৰ্বেসৰ্বা হয়।

29আৰু মৃতবোৰৰ কাৰণে বাপ্তিস্ম গ্ৰহন কৰা লোকে কি কৰিব? যদি মৃতবোৰক সমুলি তোলা নহয়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ কাৰণে সেই লোক
কিয় বাপ্তাইজিত হয়? 30আৰু আমিও বা কিয় প্ৰতি মূহুৰ্তত সঙ্কটত পৰো?

31হে প্ৰিয় ভাইসকল, আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুত আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ যি গৰ্ব আছে, তাৰ দোহাই দি কৈছোঁ, প্ৰতি দিনেই মই মৃত্যু হ’ব
ধৰিছোঁ। 32মই যদি মানুহৰ দৰেহে ইফিচত বনৰীয়া জন্তুৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিলোঁ, তেনেহলে মোৰ কি লাভ হ’ল? মৃতবোৰক যদি তোলা নহয়,
তেনেহলে “আহক, আমি ভোজন-পান কৰোঁহক; কিয়নো কালিলৈ আমি মৰিম”।

33আপোনালোক ভ্ৰান্ত নহ’ব; কু-সঙ্গই সৎ আচৰণক নষ্ট কৰে। 34ধাৰ্মিকভাৱে সচেতন হওক। পাপ নকৰিব; কিয়নো ঈশ্বৰৰ কথাত কোনো
কোনো জনৰ যোগ্য জ্ঞান নাই। আপোনালোকে লাজ পাবলৈ মই এই কথা কৈছোঁ।

35কিন্তু কিছুমানে কয়, “মৃতবোৰ কেনেকৈ পুনৰুত্থিত হ’ব? আৰু কেনেকুৱা শৰীৰৰ সৈতে তেওঁলোক আহিব?” 36হে নিৰ্ব্বোধ, তুমি যি বীজ
ৰোপণ কৰিছা, সি নমৰা পৰ্যন্ত নগজে; 37আৰু পাছত যি ডাল ওলাব, সেয়া তুমি ৰোৱা নাই। গোম হওক, বা আন কোনো ধানেই হওক, তুমি
গুটি মাথোন ৰোপণ কৰিছা; 38কিন্তু ঈশ্বৰে নিজ ইচ্ছাৰে তাক গা দিয়ে, আৰু প্ৰত্যেক গুটিক নিজ নিজ গা দিয়ে। 39সকলো মঙহ একে ৰূপ
মঙহ নহয়; কিন্তু মানুহ বা পশুৰ হওক, চৰাই বা মাছৰেই হওক, বেলেগ বেলেগ আকৃতিৰ মঙহ আছে। 40এইদৰে স্বৰ্গীয় শৰীৰ আছে, পাৰ্থিৱ
শৰীৰো আছে; কিন্তু স্বৰ্গীয় শৰীৰবোৰৰ কান্তি (প্ৰভাৱ) এক প্ৰকাৰ আৰু পাৰ্থিৱ শৰীৰবোৰৰ কান্তি (প্ৰভাৱ)এক প্ৰকাৰ। 41সূৰ্যৰ গৌৰৱ এক
প্ৰকাৰৰ উজ্বল, চন্দ্ৰৰ গৌৰৱ আন এক ধৰণৰ, নক্ষত্ৰবোৰৰো গৌৰৱ অন্য ধৰণৰ; আকৌ তৰাবোৰৰ ক্ষেত্ৰতো এটা তৰাতকৈ আনটো তৰাৰ
উজ্বল ভিন্ন হয়।

42সেইদৰে মৃতবোৰৰ পুনৰুত্থানো একে। যিহক ৰোৱা যায়, সেয়ে ক্ষয়ৰ পাত্ৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে অক্ষয়তাৰ পাত্ৰ; 43যিহক ৰোৱা যায়,
সেয়ে অনাদৰৰ পাত্ৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে গৌৰৱৰ পাত্ৰ; যিহক ৰোৱা যায়, সেয়ে দুৰ্বলতাৰ পাত্ৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে প্ৰভাৱৰ শক্তি;
44যিহক ৰোৱা যায়, সেয়ে স্বাভাৱিক দেহ, যিহক তোলা হয়, সেয়ে আত্মিক শৰীৰ। যদি দৈহিক শৰীৰ আছে, তেনেহলে আত্মিক শৰীৰো আছে।

45এইদৰে লিখাও আছে, “প্ৰথম মানুহ আদম জীৱনময় প্ৰাণী হ’ল; কিন্তু শেষৰ আদম জীৱনদায়ক আত্মা হ’ল।” 46তথাপি আত্মিক যি, সেয়ে
প্ৰথম নহয়; কিন্তু স্বাভাৱিক যি সেয়েহে প্ৰথম, যি আত্মিক সেয়ে পাছত হ’ল।

47প্ৰথম মানুহ পৃথিৱীৰ ধূলিৰ পৰা হোৱা, মৃন্ময়; কিন্তু দ্বিতীয় মানুহ স্বৰ্গৰ পৰা অহা। 48সেই মৃন্ময় জন যেনে আছিল, মৃন্ময়বোৰো তেনে; আৰু
সেই স্বৰ্গীয় লোকসকলো, স্বৰ্গীয় লোকৰ দৰে। 49আৰু আমি যেনেকৈ সেই মৃন্ময় জনৰ প্ৰতিমূৰ্তি ধাৰণ কৰিলোঁ, তেনেকৈ সেই স্বৰ্গীয় জনৰ
প্ৰতিমূৰ্তিও ধাৰণ কৰিম।

50কিন্তু হে ভাইসকল আপোনালোকক কওঁ, মাংস আৰু তেজ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হ’ব নোৱাৰে; আৰু ক্ষয়শীল অক্ষয়তাৰ অধিকাৰী হ’ব
নোৱাৰে। 51চাওক, মই আপোনালোকক এটি নিগূঢ়-তত্ব কওঁ, আমি সকলোৱেই নিদ্ৰিত নহ’ম; কিন্তু চকুৰ পচাৰতে ৰূপান্তৰিত হ’ম।

52এক মুহুৰ্ততে যেতিয়া শেষ তূৰী বাজিব, তেতিয়া চকুৰ পলকতে সেয়া ঘটিব। তুৰি যেতিয়া বাজিব, তেতিয়া মৃত লোক সকল অক্ষয়ণীয় হৈ
উত্থিত হ’ব আৰু আমি সকলোৱেই ৰূপান্তৰিত হ’ম। 53কিয়নো এই ক্ষয়শীল দেহাই অক্ষয়তাৰ বস্ত্ৰ পিন্ধিব আৰু এই মৃত্যুৰ পাত্ৰই অমৰতাক
পিন্ধিব লাগিব।

54পাছত যেতিয়া এই ক্ষয়ৰ দেহাই অক্ষয়তাক আৰু এই মৃত্যুৰ দেহাই অমৰতাক পিন্ধিব, তেতিয়া এই যি কথা লিখা আছে, বোলে-

“জয়ৰ অৰ্থে মৃত্যুক গিলি খোৱা হ’ল, সেয়ে সিদ্ধ হ’ব।”

55“হে মৃত্যু, তোমাৰ জয় ক’ত?

হে মৃত্যু, তোমাৰ হুল ক’ত?”

56মৃত্যুৰ হুল পাপ আৰু পাপৰ শক্তি বিধান। 57কিন্তু ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ, তেওঁ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমাক জয় দান কৰিলে।

58এতেকে, হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল আপোনালোকে সুস্থিৰ আৰু দৃঢ় সংকল্প কৰক, ঈশ্বৰৰ কাৰ্যত সকলো সময়তে নিজকে সম্পূৰ্ণৰূপে সপি
দিয়ক। আপোনালোকে জানে যে, ঈশ্বৰৰ বাবে কৰা পৰিশ্ৰম ব্যৰ্থ নহয়।

15:8 [1]

১৫ অধ্যায় 16

দান তোলাৰ বিধান; পত্ৰৰ উপসংহাৰ

1পবিত্ৰ লোক সকলৰ কাৰণে দান তোলাৰ বিষয়ে হ’লে, মই গালাতীয়াৰ মণ্ডলী সমূহক যেনেকৈ আদেশ দিলোঁ, তেনেকৈ আপোনালোকেও
কৰিব। 2সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা আপোনালোকৰ উপাৰ্জনৰ পৰা প্ৰতিজনে নিজ নিজ আয় অনুসাৰে সাঁচি ৰাখিব। মই যেতিয়া আপোনালোকৰ
ওচৰত উপস্থিত হ’ম, তেতিয়া যেন দান তোলা নহয়।

3এই কাৰণে মই যেতিয়া উপস্থিত হ’ম, তেতিয়া আপোনালোকে যি সকলক যোগ্য বুলি বিবেচনা কৰে তেওঁলোকৰ হাতত সেই দান
যিৰূচালেমলৈ দি পঠাব। আমি লিখি দিয়া এখন পত্ৰ তেওঁলোকে প্ৰমাণ স্বৰূপে লৈ যাব। 4যদি ময়ো যাওঁ, তেনেহলে তেওঁলোকো মোৰ লগতে
যাব।

5কিন্তু যেতিয়া আমি মাকিদনিয়া হৈ, (মাকিদনিয়াৰ মাজেদি) যাত্ৰা কৰিম, তেতিয়া মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিম। 6আপোনালোকৰ
লগত কিজানি কিছুদিন থাকিম, হয়তো জাৰ-কালো আপোনালোকৰ লগত কটাম; পাছত মই যাবলগীয়া ঠাইলৈ যাবৰ বাবে আপোনালোকেই
মোক যোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব পাৰিব।

7এতিয়া মই যাত্ৰা পথত আপোনালোকৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বিচৰা নাই; কাৰণ প্ৰভুৰ ইচ্ছা হ’লে, আপোনালোকৰ লগত কিছুদিন
থাকিবলৈ মই আশা কৰি আছোঁ। 8কিন্তু পঞ্চাশ-দিনীয়া পৰ্বলৈকে মই ইফিচত থাকিম; 9কিয়নো কাৰ্যসাধক এখন বহল দুৱাৰ মোৰ বাবে মুকলি
হৈছে; আৰু তাত বিৰোধী বহুত আছে।

10এতিয়া যদি আপোনালোকৰ ওচৰত তীমথিয় উপস্থিত হয়, তেনেহলে তেওঁ যাতে আপোনালোকৰ তাত নিৰ্ভয়ে থাকে, কিয়নো তেওঁ মোৰ
দৰেই প্ৰভুৰ কাৰ্য কৰে, কোনেও যেন তেওঁক হেয়জ্ঞান নকৰে। 11কিন্তু তেওঁ যেন মোৰ ওচৰলৈ আহে, এই কাৰণে আপোনালোকে তেওঁক
কুশলে আগবঢ়ায় থ’ব; কিয়নো তেওঁক ভাই সকলৰ সৈতে অহালৈ, মই বাট চাই আছোঁ। 12এতিয়া আপল্লো ভাইৰ প্ৰসংগত কওঁ, আমি তেওঁক
দৃঢ়তাৰে সকলো প্ৰকাৰৰে ভাই সকলৰ সৈতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে, মই তেওঁক বহুত মিনতি কৰিলোঁ; কিন্তু এতিয়া যাবলৈ তেওঁ
ঠিৰাং কৰা নাই; তথাপি যেতিয়া সুযোগ পাব, তেতিয়া তেওঁ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাব।

13আপোনালোক সজাগ হৈ থাকক; বিশ্বাসত সুস্থিৰ হোৱা, পুৰুষসকলৰ দৰে শক্তিমন্ত হওক। 14আপোনালোকৰ সকলো কৰ্ম প্ৰেমেৰে কৰা
হওক।

15হে ভাই সকল মই আপোনালোকক এই মিনতি কৰিছোঁ, (স্তিফানাৰ পৰিয়াল, যি আখায়া দেশৰ প্ৰথম ফলস্বৰূপ আৰু তেওঁলোকে যে পবিত্ৰ
লোকৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ স্ব-ইচ্ছাৰে ভাৰ ল’লে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে;) 16আপোনালোকে এনেকুৱা লোকৰ কাৰ্যত, সাহায্য আৰু
পৰিশ্ৰম কৰা সকলৰ বশীভূত হওক।

17আমি সকলো আনন্দিত হৈছো, কাৰণ স্তিফান, ফৰ্তুনাত আৰু আখায়িক ইয়ালৈ আহোতে, আপোনালোক নথকা বাবে মোৰ যি অভাৱ
আছিল, সেই অভাৱ তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণ কৰিলে। 18কাৰণ তেওঁলোকে আপোনালোকৰ নিচিনাকৈ মোৰ আত্মা জুৰালে; এতেকে আপোনালোকে
এনে লোকৰ চিনাকি দিবলৈ নাপাহৰিব।

19এচিয়া দেশৰ মণ্ডলী সমূহে আপোনালোকক শুভেচ্ছা জনাইছে। আক্কিলা, প্ৰিস্কা আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীয়ে
আপোনালোকক প্ৰভুত শুভেচ্ছা জনাইছে। 20সকলো ভাইসকলে আপোনালোকক শুভেচ্ছা জনাইছে। আপোনালোকেও পৰস্পৰে ইজনে
সিজনক পবিত্ৰ চুমাৰে শুভেচ্ছা জনাব।

21মই পৌলে, নিজ হাতেৰে এই শুভেচ্ছা বাণী লিখি পঠালোঁ। 22কোনোৱে যদি প্ৰভুক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ শাপগ্ৰস্ত হওক। আমাৰ প্ৰভু আহক।
23প্ৰভু যীচুৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ লগত থাকক। 24খ্ৰীষ্ট যীচুত মোৰ প্ৰেম আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকক। আমেন।

অবদানকাৰী

Assamese Unlocked Literal Bible অবদানকাৰী

Ajit Kumar Singha
Antoney Raj
Basanta Kumar Sarma
Cdr. Thomas Mathew
Dr. Bobby Chellappan
Hinal Prakash
Jobby Prasannan
Jumi Devi
Kanika Dhar
Kavita Bora
Merlyn Easa
Numali Tara
Rev. Tarun Singha
Rinu John
Sangeet Momin
Shojo John
Door43 World Missions Community

Tischendorf Greek New Testament 8th edition অবদানকাৰী

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community